

ΖΕΥΣ ΙΤΣΔ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1971
'Αριθ. 11—113
"Έτος 1"

KONITSA

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
'Εκδιδόμενον ἐν 'Αθήναις ύπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΔΗΜ. ΜΗΛΙΓΚΟΣ, Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 53, 'Αθῆναι
ΓΡΑΦΕΙΑ: Βύσσης καὶ Καΐρη 2 — ΑΘΗΝΑ!

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

'Εσωτερικοῦ : Δρ. 100 — Κοινοτήτων : Δρχ. 150 — 'Εξωτερικοῦ: Δολλάρια 8
Διὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς Κονίτσης δρχ. 75

Διευθυντής : ΑΛΕΞ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ, 'Αγίας Ζώνης 48 — 'Αθῆναι
Τυπογραφείου: Κ. 'Αθανασίου, 'Αριστοφάνους 9 — Περιστέρι
'Ανταποκριτής ἐν Κονίτσῃ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
'Αντιπρ)πος ἐν 'Ιωαννίνοις: ΑΡ. ΠΥΡΡΟΣ δικηγόρος, ὅδος Μπότσαρη τηλ. 654
» ἐν Θεσ)νίκη: Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ιατρός, ὅδος 'Ικτίνου 4, τηλ. 78.949
'Εμβάσματα: ΔΗΜ. ΜΗΛΙΓΚΟΝ, Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 83 (Τομεὺς 702)
'Αλληλογραφία : ΑΛΕΞ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΝ 'Αγίας Ζώνης 48 — 'Αθῆναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰκὼν ἔξωφύλλου	:	"Αγιος 'Ιωάννης Βούρμπιανης
Σ. ΔΡΟΣΟΥ	:	'Η καταστροφὴ τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου
ΓΙΑΝΝ. Λ.	:	'Ορεινοὶ καὶ Μεθόριοι
Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ	:	Βούρμπιανη
Τ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗ	:	'Ο Ψευτοκαλόγερος
Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας	:	Νέα ἀπ' τὴν Πατρίδα

Η καταστροφή της έλληνικής ύπαίδρου

Τοῦ κ. ΣΤ. ΔΡΟΣΟΥ

(Απόσπασμα ἀπὸ «Οἰκονομικὸ Ταχυδρόμο 9—9—71»)

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ Γάλλος πολιτικὸς τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου, Κλεμαγώ, σὲ μιὰ ἔκρηξη τοῦ γγωστοῦ μισελληγισμοῦ του, εἶχε πεῖ ἐκεῖνο τὸ ἐκπληκτικὸ «Ἡ Έλλάδα εἶναι μιὰ ὅμιλρφη χώρα, ποὺ ἔχει ἔνα μειογένετημα: γὰ κατοικῆται ἀπὸ τοὺς "Ελληνες». Προεκτείνοντας τὴν γεμάτη κακία γιὰ τὸν λαὸ μας, ρήση αὐτὴ τοῦ Τίγρη τῆς Γαλλίας μποροῦμε κάποιες στιγμὲς γὰ φωνάξουμε «Ποιὸς θὰ σώσῃ τὴν Έλλάδα ἀπὸ τοὺς κακοὺς "Ελληνες;».

Δὲν ἔχει καμμία πολιτικὴ αἰχμὴ τὸ ἐρώτημά μας. Μ' αὐτὸ ἐνγοοῦμε: ποιὸς θὰ ξεσηκώσῃ μία σταυροφορία, σὲ πανεθνήκη κλίμακα, γιὰ γὰ διασωθῆ τὸ ἀπαράμιλλο ἔλληνικὸ τοπίο. Τὸ ἀνεπανάληπτο τοπικὸ χρῶμα. Ο ἔχωριστὸς χαρακτήρας τῶν ἔλληνικῶν νησιῶν, χωριῶν καὶ κωμοπόλεων. Τοπίο, χρῶμα καὶ χαρακτήρας, καταστρέφονται ἀπὸ τὸν ἀπαίδευτο καὶ ἀδαῆ ντόπιο πληθυσμό, ποὺ δὲν φταίει, γιατὶ δὲν ξέρει. Ἀπὸ τὸν στενόμυαλο μικροαστισμὸ καὶ τὴν ἀρχοτοχωριατιὰ τῶν δῆθεν ἀγεπτυγμένων, ποὺ μποροῦσαν νὰ ξέρουν καὶ νὰ κάγουν περισσότερα. Κι ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία καὶ προχειρότητα τῶν ἀρμοδίων. ποὺ συχνὰ ἀφήνουν ἀσύδωτη τὴν θρησκευτικὴ πρωτοβουλία, νὰ καταστρέψῃ ὅτι ὠοαῖο ὅπαρχει. γιὰ νὰ κατασκευάζῃ ἐκτρώματα.

Οι ἀδαεῖς μὰ καὶ ἡμιμαθεῖς, γικρειίζουν τὰ παλιὰ καὶ πανέμορφα σπίτια ποὺ χτίσανε στὶς διάφορες περιοχὲς οἱ πρόγονοὶ μας μὲ περισσὴ σοφία. Σύμφωνα μὲ τὴν ἀλάθευτη λακοὴ αἰσθηση τοῦ μέτρου. Τοῦ καλοῦ γούστου. Μὲ τὸν ρυθμὸ τῆς ἔλληνικῆς λαϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ποὺ δημιούργησε ἡ ἔμφυτη καλαισθησία τῶν ἀνωνύμων πρωτομαστόρων τῆς ἔλληνικῆς παραδόσεως. Σοφία, μέτρο καὶ καλὸ γούστο, ὠδηγοῦσαν στὴν ἀπόλυτη

προσαρμογὴ τοῦ ρυθμοῦ στὸ τοπίο. Στὸν περιβάλλοντα χῶρο, ὑπηρετώντας ταυτόχρονα καὶ λειτουργικὲς ἀνάγκες.

ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΑ ΚΟΥΤΙΑ

Ποιὸς θὰ μεριμνήσῃ ν' ἀπαγορευθῇ ἡ κατεδάφιση παλιῶν ἀρχοτοχῶν καὶ ἀπλῶν ἀλλὰ καλαισθητῶν σπιτιῶν τῶν κοινῶν θυητῶν, σὲ περιοχὲς μὲ ίδιατερο τοπικὸ χρῶμα; Καὶ ἡ ἀνέγερση στὴν θέση τους, κακότεχνων κουτιών, στὸ βουγὸ ἥ τὴν θάλασσα;

— Κουτιῶν μὲ πλάκα μπετόν

— Μὲ ρολλὰ στὰ παράθυρα.

— Μὲ τσιμεντένιους στεγοὺς ἔξωστες.

— Μὲ κακότεχνες σιδερένιες τζαμόπετρες, μὲ χρυσὸ πλαίσιο τριγύρω.

Οι σκέψεις αὐτές, κι ἄλλες πολλές, ἔρχονται στὸ νοῦ μας κάθε χρόνο, τέτοιαν ἐποχή, ὅταν οἱ καλοκαιρινὲς διακοπὲς μᾶς φέργουν στὶς διάφορες περιοχὲς τῆς χώρας. Τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάζουν ησιά, κωμοπόλεις καὶ χωριά,—πολλὰ ἀγεπανόρθωτα κακοποιημένα, ἐνῷ ἀρκετά, μόλις προλαβαίνουν γὰ γλυτώσουν μῆς σπρώχνει νὰ ὑψώσουμε ἀκόμα μιὰ φράκηραγή διαμαρτυρίας. Καὶ γὰ τὴν ἐνύσουμε μ' ἐκείνη ἀλλων συγαδέλφων ποὺ διαμαρτύρονται γιὰ τὸν ἴδιο λόγο.

Ταξιδεύοντας κανεὶς στὴν ὕπαιθρο, ἀγαρωτιέται: Δὲν ὑπάρχουν σ' αὐτὴ τὴν χώρα πολεοδομία καὶ πολεοδόμοι; Ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἀρχιτέκτονες; Δὲν ὑπάρχει ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία καὶ ἀρχαιαλόγοι καὶ καλλιτέχνες καὶ τεχνικὲς ὑπηρεσίες. Κανέγας δὲν διάβασε, δὲν ἀκούσε, δὲν πληροφορήθηκε, ὅτι σ' ὅλες τὶς προηγιμένες χῶρες, καταβάλλονται σύντονες προσπάθειες γιὰ νὰ διατηρηθῇ εὐλαβικὰ ἀνέπαφο τὸ τοπικὸ χρῶμα; Ἄναλλοιωτος ὁ ίδιατερος χαρακτήρας κι ὁ ἀρχιτεκτονικὸς ρυθμὸς νησιῶν, κω-

μοπόλεων καὶ χωριῶν—ὅν μή τι ἄλλο, χάριν τοῦ τουρισμοῦ; Χρῶμα, χαρακτήρας καὶ ρυθμός, ποὺ κάνουν νὰ ξεχωρίζουν οἱ ὅρειγές κι' οἱ παραλιακὲς περιογές τῆς κάθε χώρας; Κανένας ἀσιτόδιος, καμιὰ ἀρχὴ τῆς χώρας μας, δὲν μπόρεσε νὰ κατανοήσῃ, ὅτι καταστρέφοντας τὰ ίδιαίτερα αὐτὰ Ἑλληνικὰ στοιχεῖα, κι' εἰσάγοντας ξενικά, γαρκοθετεῖται ἡ ὥλη σχετικὴ προσπάθεια; Εἶναι τόσο δύσκολο ν' ἀγνοιληφθοῦν ὅτι γιὰ τὴν Ἑλλάδα εἰδικώτερα, ἐκεῖνο ποὺ ἀναζητᾶνε οἱ ξένοι τουρίστες, ἔκτὸς ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὰς θάλασσες καὶ τὸ ἥπιο κλῖμα τῆς χώρας μας, εἶναι βασικὰ τὸ τοπικὸ χρῶμα: Οἱ γραφικὲς πολιτειοῦλες τῶν γησιῶν καὶ τῶν παραλίων μας, ποὺ εἶναι ἀπαλλαγμένα ἀπὸ κάθε τὸ «μοντέρνο» καὶ ποιητικό, καὶ γεοπλουτίστικο, καὶ κραυγαλέο στοιχεῖο «ἀναπτύξεως»; Ἀκόμα, εἶναι τόσο δύσκολο νὰ γοιωσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι:

- ὅταν μπαζώγουν τὶς γραφικὲς παραπαραλίες γιὰ νὰ τὶς ἐπεκτείνουν.
- ὅταν καταστρέφουν τοὺς εἰδυλλιακοὺς κολπίσκους γιὰ νὰ κατασκευάσουν μαρίνες ἢ μοντέρνα λιμάνια.
- ὅταν σακατεύουν τὰ λιθόστρωτα καντούνια καὶ γκρεμίζουν τὶς στοῖς γιὰ νὰ διαγοίξουν καὶ νὰ κατασκευάσουν ἀσφαλτοστρωμένους δρόμους.
- ὅταν ἐπιτρέπουν τὴν κατεδάφιση γραφικῶν τοπικῶν σπιτιῶν γιὰ νὰ χτιστοῦν πολυκατοικίες (ἢ ἐγκρίνουν τὴν ἀναμόρφωση τῆς προπόψεως τους, κατὰ τρόπο δλότελα ἀντίθετο μὲ τὸν ίδιαίτερο τοπικὸ ρυθμὸ).
- ὅταν τέλος χρηματοδοτοῦν τὴν ἀνέγερση θεόρατων, τετραγώνων καὶ πολυορόφων ξενοδοχείων, μέσα σὲ δακτελένιες ἀκρογιαλιές, σὲ ἐλαιώνες ἢ πευκῶνες, ξερριζώνοντας παράλληλα, τὰ αἰωνόβια δέντρα.

“Οταν ἐπιτρέπουν αὐτὰ ὅλα νὰ γίνωνται σὲ μικρὰ παραμυθένια γησιὰ ἢ σὲ χωριὰ καὶ κωμοπόλεις—στολίδια, ὑπογομεύεται ἀντὶ νὰ προάγεται, ἢ τουριστικὴ προσπάθεια; Κι' αὐτά, χωρὶς νὰ ἀναφερθοῦν στὰ φράγκικα κάστρα ποὺ ἀφίουν νὰ ρυμάζουν, γιατὶ εἶναι λέει, δείγματα ὑποτελείας. Καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν διατήρηση

καὶ προσολὴ τόπων μὲ μεγάλη ιστορικὴ παράδοση.

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ;

Οἱ θλιβερὲς αὐτὲς διαπιστώσεις, ὁδηγοῦν στὴν διατύπωση τοῦ συγκεκριμένου ἐρωτήματος: Ποιὸς φταίει γιὰ τὴν ἀπίθανη, τὴν ταγελαφικὴ αὐτὴ κατάσταση; Τὸ ὑπουργεῖο Δημοσίων "Ἐργων; 'Ο ΕΟΤ; Τὸ Τεχνικὸ Ἐπιμελητήριο; 'Η Διεύθυνση 'Αρχαιοτήτων; Τὸ Καλλιτεχνικὸ Ἐπιμελητήριο καὶ οἱ πολιτιστικὲς ὁργανώσεις;

ΑΝΑΓΚΗ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Οἱ ρυθμιστικὲς μελέτες. Γιὰ ὅλες τὶς περιοχὲς τῆς χώρας. Μελέτες, ποὺ μὲ τὴν δλοκληρωμένη θεώρηση ὅλων τῶν προβλημάτων ποὺ συγδέονται μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κάθε μιᾶς—οἰκονομική, οἰκιστική, τουριστική, πολιτιστική κλπ. — δίνουν δρθολογικὲς λύσεις κι' ἀποκλείουν τὴν κακοποίηση.

Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλό. Τόσο ἀκούγοδο τοῦ Κολόμβου. Μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι στὴν περίπτωση αὐτὴ, οἱ Κολόμβοι—πολεοδόμοι καὶ ἀρχιτέκτονες — δὲν εἶναι ἀγγωστοι. Τὸ λυπηρὸ εἶναι ὅτι στὴν χώρα μας ὅπως φαίνεται οἱ ἀπλὲς ἀληθειες, οἱ ἀπλὲς λύσεις γίνονται συχνὰ δύσκολα κατανοητές. 'Η ἡμιμάθεια ποὺ υπάρχει σὲ φοιτερὸ ποσοστό, λίγο—πολὺ σὲ ὅλα τὰ στρώματα, ὅχι σπάνια ἀγνοεῖ ἢ περιφρογεῖ τὰ κατασταλλάγματα τῆς ἐπιπτήμης. 'Η, ἀλλοτε τὰ ἀναμασάει μόνο, δίχως νὰ τὰ κατανοῇ ἀνριθῶς καὶ νὰ τὰ ἐφαρμόζῃ σωστά. "Ετσι. στὴν χώρα αὐτὴ ἔχει συχνὰ τὸ προσδότισμα ἢ προχειρότης. 'Η ἀσυγαρτησία ἢ 'Ο αὐτοσχεδιασμός.

Νὰ ὅμως ποὺ μᾶς παρέσυρε ἢ ἀγανάκτηση. Καὶ ξεφύγαμε ἀπὸ τὴν ίδιαίτερο σπόχο τῆς ἔρευνάς μας ποὺ εἶναι οἱ ἐντυπώσεις μας ἀπὸ μιὰ μικρὴ περιοδεία σ' ἔνα τμῆμα τῆς Ἡπείρου, μὲ τὴν εὔκαιρία τῶν διακοπῶν.

Τὸ σύντομο αὐτὸ ταξίδι μᾶς ἔφερε ἀρχικὰ στὸ πραγματικὰ μικρὸ στολίδι τῆς ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς σελ. 11

'Ορεινοί καὶ μεθόριοι

ΤΟῦ κ. ΓΙΑΝ. Λ.

«Πολιτεία κατοικημένη ἀπὸ πυγολαμπίδες καλοκαιριάτικης νύχτας...».

Γαναδιό!

Τὸ χῶμα σου καίει!

Ἄκουμπω τὸ δάχτυλό μου πάνω στὸ πλακόστρωτο τῆς ἐκκλησιᾶς κι αἰσθάνομαι —σὰ νάνοιξαν τῆς γῆς οἱ πόροι —νὰ μὲ χαιδεύῃ τὸ ἔρωτικὸ τρεμούλιασμα τῶν τριζονιῶν...

Λαχανιασμένη κι ἄφεγγη ἡ νύχτα τοῦ θεριστῆ, κείνου τοῦ θεριστῆ τὰ δύσκολα χρόνια τῆς κατοχῆς, ἥρθε καὶ καταλάγιασε ἀνάσκελα, πάνω στὰ πυραχτιώμένα δλόγυρα πεζούλια.

Οἱ μαῦροι λάκοι, κανάλια ἐπίβουλα τῆς ποταμιᾶς, καὶ τοῦ μικροῦ παραπόταμου κάμπου, ποὺ τὸν ἔλεγαν 'Αντζερούχι, ἔφερναν ἀσταμάτητα, μαζὺ μὲ τὶς εἰνωδιὲς τοῦ ἀνθισμένου πρώϊμα καλαμποκιοῦ — πνοὴ βασιλικοῦ — καὶ τὶς ὑποψίες, τῆς ἐπικείμενης ἐπίθεσης τῶν Γερμανῶν...

Δέχτηκα, ἀπὸ μόνος μου, νὰ μείνω πρῶτο νούμερο στὴ νυχτερινὴ βάρδια, γιὰ ν' ἀφίσω τοὺς ντόπιους, νὰ δροῦν λίγης ὕδρας ἔκειναση, ὕστερ' ἀπόναν σκληρὸ κι ἐπίμονο ἡμερήσιο κάματο.

«...Τὰ καλοκαίρια χανόμαστε μέσα στὴν ἀγωνία τῆς μέρας ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ ἔξεψη.

Νὰ χαλαρώσουν τ' ἀνήμπορα μέλη τους. Νὰ ἔφευγουν ἀπὸ τ' ἀδυσώπητο δάγκωμα τοῦ φόβου.

...Μακρὺς, σταχτὺς κι' ἐφιαλτικὸς πούναι ὁ χρόνος σὲ τέτοιες ὕδρες...!

Οὔτ' ἔν σ φεγγίτης ν' ἀνοίξω γιὰ φῶς. Οὔτ' ἔνα μικρὸ ἀστράκι γιὰ τυντροφιά... 'Αναρωτιέμαι μέσ' τὴν ἀκραία ἀγω-

νία τῆς μοναξιᾶς, ποὺ οὐρλιάζει στὰ μηνύγια μου:

—Τάχα σὲ ποιὸν τόπο, μακρού· πὸ μᾶς, νὰ ποτραβήχτηκε τώρα ἡ Γαλήνη;

**

"Ἐνα μπαλκόνι κι ἔνα ψηλὸ παράθυρο, ἀπάνω ἀπὸ μικρούς, ἀτέλειωτους λόφους, εἶναι τὸ Γαναδιό.

Κι ἀπὸ κεῖ μακρού, στὸ ἀποσδιόριστο βάθος, ἔχεις τὴν αἴσθηση τοῦ κάμπου τῆς Κόνιτσας. Σὰν ἔνα κενὸ τοὺ διαγράφεται κι ἀντιφεγγίζει, κάτω ἐπ' τὰ κόκκινα σύννεφα τῆς δύσης, ἀνάμεσα στὰ κλειστὰ βουνά...

«...Μᾶς φάνηκε παράξενο ποὺ κάποτε μπορέσαμε νὰ χτίσουμε.

Τὰ σπίτια, τὰ καλύβια, καὶ τὶς στάνες μας...».

'Εδῶ. Σ' αὐτὲς τὶς πέτρες. Σ' αὐτὲς τὶς ἀπλησίαστες ράχες. Καὶ νὰ θεμελιώσουμε μιὰ ψυχή, «σὰ πετρωμένοι μυῶνες κυκλώπων» στὶς ρίζες τῶν ἀτέλειωτων βουνῶν, καὶ μιὰ μνήμη ποὺ καίει, «ἄκαυτη βάτος»

«...Μνήμη τοῦ λαοῦ μας σὲ λένε Πίνδο...».

**

Τὸ πλακόστρωτο τῆς ἐκκλησιᾶς, μ' ἔνα γύρω πεζούλια, κάτω ἀπὸ τὸ γέρικο φράξο καὶ τοὺς ἔκειλιασιένους πλατάνους, σὲ χαμηλότερο ἐπίπεδο, ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῶν σοκακιῶν τοὺ τὸ περιζώνουν, εἶναι καὶ τὸ Μεσοχώρι.

'Απ' τὴ μεριὰ τοῦ βουνοῦ, τὸ Μεσοχώρι τοῦτο, ἔκλεινε μὲ τὸ 'Αμιλικό. Διώροφο κτίριο. Στὸ ἵσογειο θολωτὰ ὄχούρια. Καὶ στὸν πρῶτο ὄροφο οἱ κάμαρες. Σὰν ἐγκαταλειμένες φωλιές πελαργῶν Σπασμένα παράθυρα. Πόρτες ὀρθάνοιχτες. 'Ἐνα κλαρὶ τοῦ πλάτανου, βρῆκε ἔφραγο μαντοί, καὶ μπῆκε μέσα. 'Ασάλευτο βαθὺ σκο-

τάδι. Οι κάπνες τῆς φωτιᾶς, ποὺ ἄλλοτε τὰ βράδυα ἀναβε νὰ φέξῃ, νὰ ζεστάνη καὶ νὰ «μαλακώσῃ» τοὺς περαστικοὺς ἀπ' τὸ χωριὸ «αὐθεντικοὺς ἀνθρώπους», δπως ἔλεγαν κεῖνα τὰ χρόνια, δσους δούλευαν τὸ Τούρκικο Δημόσιο...

Τὴν ἔγνοια τότε τοῦ Ἀμιλικοῦ, (νᾶναι καθαρό, νάχη ξύλα γιὰ φωτιά, νάχη ψύθες, μπρίκια, καντήλι τοῦ πετυελαίου, λαγίνια, καὶ ἵτ' ἀναγκαῖα γιὰ τὸ ποοσφάϊ) εἶχεν ὁ Ἀμίλης — ὁ Μαχπὶρ Ἐβελ —. Ἀξίωμα, πούροχονταν ὑστερ ἀπ' τὸν Μουχτάρη — Πρόεδρο, τῆς παλιᾶς κοινοτικῆς αὐτοδιοίκησης.

Τὰ ἔξοδα τοῦ Ἀμιλικοῦ, ὁ μισθὸς τοῦ Ἀμίλη, καὶ τὸ «πρεχοζούρι» (ποόσθετες φροντίδες) ἔπεφταν στὴν πλάτη δλου τοῦ χωριοῦ, ἥ καμιὰ φορά, μόνο τῶν εὐπόρων. Γιατὶ αὐτοὶ ἦταν ποὺ νοιαζόταν περισσότερο ἀπ' δλους, ν' ἐπαλλαγοῦν ἀπ' τὴν φροντίδα «γιὰ τὰ κονάκια». Ἡταν ἐποχές, ποὺ ἀντὶ γιὰ ἀμίλη, τοῦτα τὰ δρεινὰ χωριὰ τῆς Ἡπείρου, εἶχαν ἀμύλισσες. Ἐνδειξη κι' αὐτὸς ιῆς μόνιμης ἀπ' τὸν ξενητεμὸ λειψαντρίας

«Οἱ εὑρισκόμενοι χωριανοὶ δι' δλην τὴν Κοινότητα τοῦ χωριοῦ μας, ἐσυμφωνήσαμε διὰ κοινὴν ἀμύλισσα, τὴ Γάνναινα..., ἀπὸ σήμερον διὰ ἔνα δλόκληρο χρόνο μὲ τὰς κάτω συμφωνίας...

Αὕτη ὑπόσχεται καὶ ὑποχρεοῦται ἀπὸ τὸ κοινὸν τῆς χώρας μας ὅτι νὰ δέχεται κάθε ἀπεραστικοὺς ἀνθρώπους, δπου νὰ ἔρχονται διὰ δολίαν καὶ δόσιμον τοῦ χωριοῦ μας καὶ καπητάνον (δηλαδὴ δερβέναγαν) ἔως ἐπτὰ στόιατα γιόμα καὶ βράδυ μόνον καὶ ἐὰν καθήσουν περισσότερον νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτὴν τότες πρὸς τρία γρόσσα τὴν ἡμέρα γιόμα καὶ βράδυ τὸν πεζόν, ἀν δὲ ἔχει ἄλογον, καὶ καθίση περισσότερον, ἀπόνα γιόμα καὶ βράδυ, νὰ τῆς πληρώνη πρὸς γρόσσα ἔξ ὑποχρεοῦται νὰ δεκτῇ, καὶ ἐν παλληκάρι τὴν ἡμέρα, καθὼς ἡ ἴδια ὑπόσχεται καὶ μὲ ἐδικά τῆς ἔξοδα διὰ δύο μῆνας λογαριάζοντας αὐτάς, ἀν περισσότερον νὰ τὴν πληρώνη ἡ Κοινότης μὲ τὴν ἄνω συμφωνίαν, ἀν δλιγότερον ἀπὸ τοὺς δύο μῆνας νὰ πληρώνη αὐτὴ πρὸς τρία γρόσσα τὴν ἡμέρα καὶ διὰ δλα αὐτὰ ὑπόσχεται

καὶ ὑποχρεοῦται ἡ Κοινότης νὰ τῆς δόσῃ γρόσσα ἔξακόσια (Ν. 600) θιὰ ἔνα δλόκληρο χρόνο ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ὑποφαινόμεθα...»

1848 τὴν α 10) βρίσκου...

Ἐτσι, κεῖνα τὰ χρόνια τὸ Ἀμιλικὸ ἦταν ἡ «ὅπὴ διαφυγῆς», καὶ γλύτωναν τὰ σπίτια τῶν χωριῶν ἀπ' τὸ κονάκι τῶν «αὐθεντικῶν», εἴτε πεζοὶ ἦταν αὐτοί, εἴτε κουσιάδες (καβαλλαρέοι) σὰν ἔφταναν στὸ χωριὸ «διὰ δολίαν καὶ δόσιμον»... ποὺ λέει, τὸ ἔγγραφο...

«Τούρκο βλέπεις
γρόσσα θέλει
Κι' ἄλλον βλέπεις
κι' ἄλλα θέλει...».

**

Κολλητὰ στὸ Ἀμιλικό, ἡ Θιλωτὴ βρύση.

Κελάριζε νυχτόμερα τὸ νεῷδο πούπεφτε στὴ γαβούζα, μέσ' ἀπ' τὴν πέτρινη γούρνα...

«Ωραῖο κι' ἀρχοντικὸ δεῖγμα, τῆς ντόπιας παραδοσιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς, γιὰ βρύσες. Μ' ἔνα ἀπλὸ ἀνάγλυφο, ξορκιστικὸ σταυρό, στὸ τύμπανο.

Πίσω ἀπὸ τὴ βρύση, ὅσο ἦταν μπορετό νὰ ἴδης καὶ νὰ διαισθανθῆς μέσ' ἀπ' τὴν δλοστρόγγυλη τρύπα, ποὺ ἔχαινε ἀκριβῶς λίγο πιὸ πάνω ἀπ' τὸ ωρεῖο τῆς γούρνας, σ' ἔνα ἀπροσδιόριστο βάθος, κατέβαιναν μὲ τὴ δροσιὰ καὶ τὴν ἀγριάδα τῆς «Λουπότσανης», δλοι οἱ ὑπόγειοι χυμοὶ τοῦ δάσους... Κι' ἀκουγες νάρχεται, ἀπὸ κεῖ μέσα, ἔνας ὑπόκωφος, χθόνιος, τριγμός. Τοῦτο τὸν τριγμό, τοῦτον τὸν παράξενο κρότο, τὸν προαιώνιο, τὸν σεισμικό, φαίνεται πῶς ἀφουγκράζονταν τ' ἀγαθὰ βόδια, ὅσο πλησίαζαν τὴ βρύση, σὰν γύρναγαν ἀργὰ τ' ἀπόγεμα ἀπ' τὴ βοσκή, κι' ἀνασήκωναν πανικόβλητα τὶς βαρειὲς τράχηλές των, ἀνοιγαν τὰ στεγνά τους ρουθούνια, μὲ μιὰν ἀγωνία θανάτου, ποὺ ξέσπαγε, εὐθὺς ὡς ἀντίκρυζεν τὸ νεῷδο. σ' ἔνα στεντόρειο μυκηθμό, συντελειακό, πούφερνε στὸ χωριὸ συθέμελο ρύγος.

Λένε πῶς τοῦτα τὰ ζῶα καὶ κάτι πτηνά, ἔχουν τὸ ἔνστικτο, ἀπὸ τέτοιοις ὑπόκοφους κρότους νὰ προαισθάνονται τὸ σεισμό...

Σὰ μητρικὸς μαστός, ζείδωρος, ποὺ προσφέρει ἀπλόχερα καὶ δίχως ὑστεροβουλία, πολύτιμο στοιχεῖο ζωῆς, λογαριάζεται στὰ χωριά, ἡ βρύση. Πραγματικὴ Μάνα.

Απ' αὐτὴν ξεκίνησεν ἡ ζωή. Καὶ χάρη σ' αὐτήν, ἀπλωσαν δλόγυραι τὰ σπίτια.

Αράπηδες καὶ λάμιες, νεράϊδες καὶ δράκοι, τῶν παλιῶν καιρῶν, ποὺ εἶχαν τὴ μορφὴ ἔξοκοσμων τεράτων, φτερωτοὶ ἢ τετράποδες, μὲ γλῶσσες καὶ οὐρᾶς φιδιῶν, ξαγρυπνοῦν δίπλα της. Πότε, πνέματα τοῦ καλοῦ, γιὰ νὰ φυλᾶνε τὸ νερό. Καὶ πότε, πνέματα τοῦ χάους, γιὰ νὰ τὸ στερεύουν.

Ἐπιβιώσεις παμπάλαιες, λατρευτικὴν δοξασιῶν καὶ προσωποποίηση τοῦ ὑγροῦ στοιχείου, ποὺ μπερδεύονται, μὲ τὴν ἀνθρώπινη λαχτάρα τοῦ κυνηγημένου, γιὰ κάποιο ἀποκούμπι καὶ μὲ τοὺς θρύλους ποὺ γεννήθηκαν στὰ δύσκολα χρόνια, τὰ ἐφιαλτικά, τῆς πρώτης ἐγκατάστασης.

Οἱ παλιοὶ μαστόροι, χτίστες καὶ πελέκανοι, ποὺ μέτραγαν πολύ, στ' ἀνθρώπινα χτίσματα, τὸ εἰδικὸ λειτουργικό τους βάρος, δίχως νὰ παραμερίζοιν τὴν ἀποτόπαια ἐπιθυμία, τὸ ἔόρκισμα τῶν «στοιχειῶν» καὶ τὸν «εἰκαστικὸ εὐφημισμό», δταν ἔπαιρναν νὰ χτίσουν καὶ νὰ στολίσουν βρύσες, πλησίαζαν «τὸ θέμα», τοῦτο τὸ ζωντανὸ στοιχεῖο ποὺ κύλαγε καθαρὸ καὶ δροσερὸ μπροστὰ στὰ μάτια τους—τὴ βρυσομάνα, δπως ἔλεγαν — μ' αἴσθημα βαθειᾶς εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν προσφορά του, μ' ἀπόλυτο σεβασμὸ προς τὴν ἀνθρώπινη ἀνάγκη, ἀλλὰ καὶ μ' ἐνα δέος δεισιδαιμονικό.

Σ' δποια μορφὴ κι' ἀν χτίζονταν οἱ βρύσες, τοῦ μεσοχωριοῦ καὶ τῶν σταυροδρομιῶν, σκεπαστὲς ἦταν, ἡ τρίπλευρες δίχως στέγη ἢ ἀπλὲς μονόπλευρες, μὲ τὰ πεζούλια ἀπέξω ἢ τὰ πεζούλια ἀπὸ μέσα, μὲ στέγη ξύλινη ἢ πέτρινη θολωτή, μὲ γούρνα ἢ δίχως γούρνα, φρόντιζαν πρὸν ἀπ' δλα, ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, ν' ἀνταποκρίνονται στὸ ψυχολογικὸ κλίμα τῆς εὐγνωμοσύνης, στὸ

«Πιέσ καὶ συχώρα με»

ποὺ χάραξε, τόσο ἐκφραστικὰ κεῖνος δ παλιὸς κι' ἄγνωστος πελεκάνος. Κι' ἀπὸ

τὴν ἄλλη, νὰ ἔξουδετερώνουν τὴν ἀπειλὴν τοῦ «κακοῦ», ποὺ ἔβγαινε μέσ' ἀπ' τὰ σπλάχνα τῆς γῆς. Κι' ἔτσι πάροιτα, νὰ κάνουν ἔνα χτίσμα, ἀρχιτεκτονικὰ ἀπλό, μὲ ντόπια πέτρα, φιλόξενο, ἥρεμο, δίχως θριαμβολογίες, στὰ μέτρα τῶν ἀνθρώπων τῆς περιοχῆς καὶ τοῦ περίγυρου, ἵδιο προσκυνητάρι, ποὺ πρὸν τὴν ἔντληση τοῦ νεροῦ νὰ σοῦ ὑποβάλῃ τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Καὶ τὸ στόλιζαν, στὶς παραστάδες, στὸ τύμπανο, καὶ καμιὰ φορὰ σ' ὀλόκληρη τὴν πρόσοψη μ' ἀνάγλυφα φυλαχτὰ σύμβολα. Στὴν πιὸ ἀπλούστερη μορφή: Μ' ἔνα σταυρό, ἡ κύποια λουλούδια. Ρόδακες καὶ κυπαρίσια. Καὶ στὴν πιὸ πολύπλοκη, μὲ ἥλιους, μὲ θηρία τερατόμορφα, ποὺ κυριαρχοῦν στὴν ἀτμόσφαιρα τῆς βρύσης, μπλεγμένα σ' ἀπροσδιόριστα σχήματα, μ' ἀνθρώπινες μορφές, ἀπλαστες κι' ἀκίνητες, μ' ἐπιγραφὲς καὶ χρονολογίες...

Βέβαια, τοῦτες οἱ ἀπέριττες βρύσες, τοῦ δρεινοῦ χώρου καὶ τῶν μαρῶν οἰκισμῶν, δὲν ἔχουν καμιὰ σχέση μὲ τὶς θριαμβικὲς ἀσπρες καὶ φανταχτερὲς κρῆνες τῶν πόλεων. Τὶς μαρμάρινες. Τὶς στολισμένες μὲ λαμπρὰ μωσαϊκὰ καὶ πολύπλοκα γλυπτικὰ ἀραβουργήματα, ποὺ μοιάζουν περισσότερο μὲ τάφους καὶ θεατρικὲς σκηνογραφίες.

Τὶς κρῆνες ποὺ μᾶς τὶς ἔφεραν ἐδῶ, οἱ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου διψασμένοι φύλαρχοι τῆς ἐρήμου, δταν κυριαρχησαν στὸν τόπο, κι' ἥθελαν νὰ ὑμνήσουν τὴν προσωπική τους δόξα. Ἡ ἀκόμα τὶς κρῆνες ποὺ ἔχτισαν ἀπὸ ματαιοδοξία, οἱ νεόπλουτοι ἔμποροι μεταφέροντας ἀπὸ τὴ Δύση, σ' ἔνα τόπο ποὺ ἡ ἀπλῆ γραμμὴ ἀποτελεῖ ιερὴ παράδοση τὴν ἀσφυκτικὰ πυκνὴ σύνθεση τοῦ μπαρόκ, μὲ τὰ κέροτα τῆς Ἀμαλθείας, τὶς φανταχτερὲς ἀχιβάδες, καὶ τὰ ἐραλδικὰ σύμβολα.

**

Απὸ τὴ βρύση καὶ πέρα, τράβαγε ὁ δρόμος, στενός, καλντεριμένιος ἵσαμε τὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ. Τοὺς Τσανάδες.

Στὰ πρῶτα βήματα, πάνω στὸ δρόμο, ἀριστερά, τὸ μοναδικὸ μαγαζὶ τοῦ χωριοῦ. «Ἡ ωραία Ἐλάσ...». Πρὸν τὸ μαγαζὶ ἡ ξύλινη λόντζια, ποὺ χρησί-

μενε γιὰ πίστα καφενείου, ὅταν ὁ καιρὸς ἦταν καλός, καὶ γιὰ ἔκθεση χασάπικου, κάθε φορά, ποὺ ὁ μαγαζάτορας ἔσφαζε—ἔκοβε ὅπως ἔλεγαν—κανένα κατσίκι ἢ ἀρνί. Ἐπ' τὰ σπάνια κι' αὐτό, μιὰ κι' ἡ ἐκχρηματισμένη οἰκονομία, σ' αὐτοὺς τοὺς τόπους, δὲν εἶχε καταφέρει ἀκόμα, ν' ἀντικαταστήσῃ διλοκληρωτικὸν ἀντιπραγματισμό. Οὕτε καὶ καλά—καλὰ εἶχαν σπάσει οἱ φραγιοὶ τοῦ πρωτόγονου κλειστοῦ γεωργοποιενικοῦ νοικοκυριοῦ. Μακρυὰ ἡ διαδικασία. Καὶ δὲ βοηθοῦσαν, οὔτε ὁ τόπος, οὔτε οἱ καιροί. Καὶ βάσταξε πολύ. Ἐτσι, ἀπ' τὴν ντόπια παραγωγή, μόνο τὸ κορκάρι—πανάκριβο στὴν ἀγορὰ τῆς Κόνιτσας—τὸ κρασί, ἡ ξυλεία, τὸ βούτυρο, τὸ τυρὶ καὶ κάτι ὑφαντὰ τοῦ ἀργαλειοῦ, γίνονταν ἐμπόρευμα, κι' ἔπαιρναν τοὺς μακρυνοὺς δρόμους τῶν Παζαριῶν...

Στὸ ἴδιο μέρος τῆς λόντζιας, στὰ τσιγκέλια τοῦ χασάπικου, κρέμαγαν κι' οἱ κυνηγοὶ τ' ἀγριογούρουνα, πούφερναν θριαμβευτὲς ἀπὸ τὸ Βρανιστινό. Ἐτσι, γιὰ νὰ γίνη «ἐν τῇ φανῇ», ὅπως ἔλεγαν, τὸ σωστὸ μοίρασμα, ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς καὶ τὴ «χουγιαχτάρα» (ὅσους εἶχαν πάρει μέρος στὴν ἐπιχείρηση, σὰ παγάνα, νὰ ξεσηκώσουν τὰ θηράματα μέσ' ἀπ' τὶς πυκνὲς λόγχμες, μὲ τὰ χουγιαχτὰ (τὶς φωνές) Ὡ! ντέρανε, ὥ! ντεύρανε καὶ τοὺς ἄδειους τενεκέδες). Καὶ γιὰ νὰ δοθῆ ἡ εὐκαιρία στοὺς χωριανούς, νὰ προμηθευτοῦν τρίχες ἀπ' τὴ χαίτη τῶν ζώων, ποῦναι, ὅπως λέν, «ἔνα κι' ἔνα γιὰ χαϊμαλί». Στὸ βάθος, οἱ κυνηγοί, καμάρωναν τὴ μικρή τους δόξα. Κι' ἔκαναν τοὺς «χτροὺς νὰ σκάσουν» (σιώνια ἡ ξγνοια τῶν μικρῶν τόπων «γιὰ τοὺς ὀχτροὺς καὶ γιὰ τοὺς γείτονες»)...

Ἄδειασμένο τούτους τοὺς δύσκολους καιροὺς τὸ μαγαζί. Ὡστόσο μύριζε ἀκόμα μουχλιασμένο μπακαλιάρῳ καὶ σάπιες ἔλιές. Λές κι' εἶχαν ποτίσει, ἀπ' τὸν καλὸ καιρὸ οἱ πόροι του. Μιὰ νταμιζάνα ρακί, δροθια, ἔνα τσουβάλι κορκάρι. Ἐνας φωνογράφος μὲ χωνί, χαλαπιένος. Το τηλέφωνο καθουρντιστήρι... Κι' ὁ καφετζῆς, πίσω ἀπ' τὸ θωλὸ τζάμι, ἔψηνε καφέδες ἀπὸ καμμένο ρεβίθι, κοιθάρι καὶ

πετμέζι... Ρυθμὸς ἀργός. Ἀνείπωτη μακριότητα... Ἔνα βῆμα πιὸ κεῖ ἀπ' τὸ μαγαζί, μιὰ μικρή, χαμηλή, δίχως κουπαστή, ξύλινη γέφυρα. Σταύρωνε τὸ λάκκο, ποὺ κατέβαζε τὰ νερὰ τῆς Λουπότσανης. Μὲ τοῦτα τὰ νερά, ξεπλένονταν μόνιμα τ' ἀπορρόματα τοῦ μαγαζιοῦ. Ἐτσι λοξά, ὅπως ἔμπαινε ἡ γέφυρα, γιὰ νὰ βολευτῇ, ἀπόνα βράχο στὸν ἄλλο, γίνονταν ἡ αἰτία νὰ στραβώσῃ ὁ δρόμος. Ἀπὸ κεῖ, ἀριστερὰ στὸ βάθος, πλάταιναν οἱ ὅχτες κι' ἀρχίζαν οἱ πικροδάφνες. Δρόμος καὶ μάντρα τοῦ κοντινοῦ σπιτιοῦ, σχημάτιζαν μιὰ μικρὴ ἐσοχή.

Σὲ τούτη τὴν ἐσοχή, ἔβλεπα συχνὰ δπως ἥμουν καθισμένος στὴ κρεβάτα τοῦ μαγαζιοῦ, νὰ συνοστίζονται οἱ γίδες τοῦ χωριοῦ. Σπρώχνοντας ἡ μιὰ τὴν ἄλλη, ἔγλυφαν τ' ἀγκωνάρι τῆς μάντρας. Κι' ἀπομακρύνονταν. Τπόθεσα στὴν ἀρχή, πὼς κάποια πέτρα θᾶταν ὁρυχτὸ ἄλατι, καὶ οἱ γίδες ποῦχαν ἀνάγκη ἀπ' αὐτό, ἔπαιρναν τὴ δόση τους καθὼς ἡ κατοχή, τοὺς τόχε διλοκληρωτικὰ στερήσει—ώστόσο τὰ βιαστικὰ συμπεράσματα εἶναι πάντοτε λαθεμένα.

Χρειάσθηκε μεγαλύτερη προσοχή, ὑστερό, ἀπὸ λίγο, γιὰ νὰ ξεκαθαρίσω, πὼς τὸ ἄλατι αὐτό, δὲν τόχαν οἱ πέτρες τοῦ ἀγκωναριοῦ ἀπὸ γεννησιμοῦ τους. Ἄλλα, πὼς οἱ χωριανοί, μόνοι τους φρόντιζαν, γιὰ τὸν σχετικὸ ἐμπλούτισμὸ τῆς μάντρας μὲ ἄλατα μὲ τὸ νὰ κα...οῦν στὴν ἐσοχὴ τὰ βράδυα, βγαίνοντας ἀπὸ τὸ μαγαζί.

Ἄλλωστε ἡ παρουσία τῆς ἀμμωνίας ἦταν τόσο ἔντονη ἔκει, ποὺ σ' ἔπαιρνε, ὅταν πλησίαζες, ἀπὸ τὴ μύτη κι' ἀπὸ τὰ μάτια...

Πέρος ἀπὸ τὸ λάκκο, στὰ πενήντα μέτρα, ὁ δρόμος ἔφτανε τὸ τέρμα του.

Δεξιά, σειρές—σειρές τὰ σπίτια. Τόνα πάνω στ' ἄλλο, ἀνηφόριζαν τὴν πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ. Σοκκάκια μ' ἀθέριστο χεράρι. Καὶ στὴν κορφή, τὸ σπίτι τοῦ Κυρούλη, χωμένο μέσ' τὰ πρῶτα ντούσκα τοῦ πυκνοῦ δάσους . . .

Ἄτεκνοι ὅπως εἶναι, εἶχαν χρόνια, ἀντρας καὶ γυναίκα, νὰ μιλήσουν.

Ο, τι εἶχαν νὰ εἰποῦν, ἔξαντλήθηκε τὸν

πρώτο καιρό, τότε που γύρισε ο Κυρούλης άπ' τη Βλαχιά, μύθος στή φαντασία της και τὸν περίμενε κείνη ἀχόρταγη.

Τοτερα τὴν ἔφαγε τὸ καθημερινό, τὰ ὕδια και τὰ ὕδια. Οἱ ἀρρώστειες τοῦ Κυρούλη, ποὺ τὸν ἔκαναν νὰ στρογγυλοκαθήσῃ στὸ χωριό. (Λένε πὼς στὴ Βλαχιὰ ὁ βίος του ἦταν ἔκλιτος και πὼς τὸ κορμί του ἦταν διάτρυτο ἀπὸ ἐνέσεις).

Ἡ μοναξιά, πούπεφτε στὸ σπίτι, τὴν ὅρα ποὺ ὁ ἥλιος ἔγερνε στὴ Νεμέρτσικα. Ἀτέλειωτος ὁ καημός.

Λίγο μετὰ τὰ σαράντα, τὴν Κυρούλαινα, τὴν ἔπειασε ἡ γκρίνια και δὲ σταματοῦσε. Καὶ μὲ τὸ δίκιο της. Ἐδῶ γκρινιάζουν ἄλλες κι' ἄλλες, ποὺ δὲν ἔχουν τὰ παράπονά της, τὶς περισσότερες μάλιστα φορές ἀπὸ καλοπέραση. Καὶ δὲ λέμε τίποτα.

Μουρμούριζε ἡ καημένη ἡ Κυρούλαινα, γιὰ τὴν τύχη της. Πίστεψε πὼς τῆς ἔπρεπε καλύτερη. ("Ολες οἱ γυναῖκες τὸ πιστεύουν). Καὶ μὲ τὸν καιρό, καθιέρωσεν γιὰ τὸν ἄντρα της τὸ ἐπίθετο «Ξωπαρμένος».

Στὴν ἀρχή, ἔκεινος, θύμωσε. Φώναξε. "Ἐδωσε, πῆρε. Στὸ τέλος κατάλαβε πὼς δὲν γίνεται τίποτα και τούπεσαν τὰ γράδα. Τποτάχτηκε. Ξανάγινε μωρὸ παιδί. Στὸ βάθος τὴν ἀγαποῦσε κι' ἥθελε νὰ τὴν κάνῃ εὐτυχισμένη. "Ομοζ, δὲν ὑπῆρχε πιὰ δρόμος. Κόπηκε ὁ διόλογος. Κι' ἔξαφνα βρέθηκε, μπροστὰ ο' ἔνα κρύο, παράλογο, ἔχθρικό, μὲ σκληρὸ μάτι και φέρσιμο πρόσωπο. Ξένο κι' ἀπλησίαστο. Σὰν νὰ μὴν εἶχαν ζήσει εἴκοσι τόσα χρόνια μαζύ. Πρόσωπο, ποὺ κλείνονταν μόνο του στὴν κάμαρά του, κι' ἀδιαφοροῦσε γιαυτόν, ἀν ζοῦσε ἡ πέθαινε.

Μακάριζε ο Κυρούλης τοὺς ἄλλους, ποὺ στὰ σπίτια τους εἶχαν τὴ γαλήνη και τὴ φιλία. Καὶ νοσταλγοῦσε τὰ χρόνια και τῆς δικῆς του χαρᾶς. Τελικά, μέσα του, διαμορφώθηκε μιὰ καινούργια ψυχολογία. Πίστεψε πὼς χήρεψε πρώϊμα... Κι' ἔλεγε πὼς ἔθαψε τὸν παλιό του ἑαυτό...

Βουβός, τώρα, σὰν πικραμένο ἀρνί, ἔπαιρνε τὰ σοκάκια. "Επινε ρακί. Ζαλιζό-

ταν, κι' ἔλεγε ίστορίες. Πότε ἀληθινές, πότε ψεύτικες. Πείραζε τὶς γυναῖκες ποὺ δὲν εἶχαν ἄντρα.

—"Ασε με ἐμένα και θὰ ἴδης...

·Αναστενάζοντας, ἐπανελάμβανε με ὑπονοούμενα:

—...Τὰ παιδιὰ ποὺ ἔχω ὀφίσει ἐγώ στὴ Ρουμανία... Οἱ ἄνθρωποι ὅμως σ' αὐτὰ τὰ μέρη εἶναι σκληροί. Καὶ δὲν ἀφίνουν τὸν ἄλλο μὲ τὸν καημό του. Ἔτσι, τοῦ ρίχνονταν.

—Καλὰ δὲν μπορεῖς ἐσύ... Κυρούλη. Τούλαχιστον δὲν βάζεις και κανέναν ἀπόξω... ἐννοώντας, τὸ βόλεμα τῆς Κυρούλαινας...

Αὐτὸς ἦταν ὁ κάλος του—τὸ σπυρί του δπως ἔλεγαν στὸ Γαναδιό.

Στὴν ἀμηχανία του ὁ καημένος ἔβγαζε τὸ σουγιὰ και κάρφωνε τὸ χῶμα. "Ἀλλαζε κουβέντα.

—Ποὺ λέσ κυρά - Πάναινα, πέρασα ἀπὸ κεῖνα τὰ Σταρτσιώτικα χωράφια στὴ Μεγάλη Πέτρα, και τὶ νὰ ἴδω, ἔνα μπότι τὸ στάρι...

—Ποιὰ χωράφια, μωρό Κυρούλη, νειρεύεσαι; Κεῖνα εἶναι γιὰ νὰ ξύνουν οἱ λαγοὶ τ' ἀγγειά τους...

Τὰ χωράφια ἦταν ἄγονα. "Εἶπες μιὰ δκὰ σπόρο, κι' ἔπιανες μισὴ γέννημα.

Στρυμώχνονταν πάλι ο Κυρούλης κι' ἔπιανε τὶς ίστορίες, μὲ τὰ κυνήγια και τὶς παλληκαριές του.

Τὸ ρακί, τὸν ἔκανε νὰ μὴ μπορεῖ νὰ σταματήσῃ. Κι' ἔλεγε, κι' ἔλεγε. "Οταν τὸ παράκανε, σὲ παλληκαριές, τοῦ θύμηζαν τὸ πάθημά του.

—Καὶ μὲ τὸ λύκο, Κυρούλη; δὲν μᾶς λέσ, πὼς ἔγινε τότε μὲ τὸ λύκο, και σὲκ...;

Εἶδε τὸ λύκο, ο Κυρούλης, λίγο πιὸ πάνω ἀπ' τὰ Βουλγάρικα μνήματα, και τοῦρθε ταμπλάς. "Αν στέκονταν ἀκίνητος, ο λύκος θάφευγε. 'Αλλὰ κεῖνος κιότεψε. Γύρισε τὴν πλάτη κι' ἀνοίχτηκε στὸν κατήφορο, τρέχοντας. Μπροστὰ αὐτός. Πίσω ο λύκος. "Ωσπου πηδώντας ἀπὸ φράχτη σὲ φράχτη, ἀπὸ βράχο σὲ βράχο, ἦταν και χειμώνας, ἥρθε κι' ἀπόκαμε ο Κυρούλης. Κι' ἔπεσε καταγῆς. Λαχανιασμένος. Τὸν ἔφτασε ο λύκος. Εἶδε τὸ χάλι του. Τὸν μυρίστηκε, ἀπ' τὴν κορφή, ως τὰ νύχια. Κι' ἔπειτα...

Βούρμπιαν

Τοῦ κ. Α. ΕΤΘΤΜΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ περνοῦμε στὴν ἀντεπίθεση. Ο μόνος ἐναπομείνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς ὁ Μήτρη Παπαγιάννης, συγκέντρωσε γύρω του τοὺς πιὸ δυναμικοὺς Βουρμπανίτες φίλους καὶ ὀπαδούς του, καὶ συνδεομένους ἀσφαλῶς μὲ τὸν περίφημο Σιλικτάρη Πόντα, ὁ ὀποῖος μισοῦσε καὶ ἀπὸ πλαιώτερα τὸν Κ. Γραμματικὸν γιατὶ τοῦ στάθηκε ἐμπόδιο στὸ νὰ κάνῃ τσιφλήκια μερικὰ ἀπὸ τὰ κεφαλοχώρια τῆς Ἐπαρχίας μας, τὸν ἔπεισε καὶ ἔστειλε τοὺς τρομεροὺς λησταντάρτες ὀπαδούς του καὶ κατέστρεψαν δπῶς εἴδαμε τὸ σαράϊ τοῦ Κώστα φονεύοντας καὶ τὴ γυναικα του Δέσπω καὶ τὸν ἀνεψιό του Γιαννάκη Παπαρίζο προσπάπο τοῦ ἐπιζῶντος (1966) στρατηγοῦ Σωκράτους Δημαράτου, καὶ παίρνοντας σκλάβους τὸ γυιό του Νικολάκη καὶ τὸν ὑπηρέτη του Γεώργιο Γκοντότση ποὺ ἀπελευθερώθηκαν ἀργότερα, μὲ τὴν ἐπέμβαση ἀσφαλῶς κάποιου ἰσχυροῦ φίλου τοῦ Γραμματικοῦ, καὶ θὰ σκότωναν ἵσως καὶ τὸν ὕδιο τὸν Κώστα, ἢ τὸ λιγώτερο θὰ τὸν αἰχμαλώτιζαν, οἱ αἵμοβόροι Κολωνιάτες, ἀν δὲν πρόφταινε νὰ ξεφύγη καὶ νὰ σωθῇ.

σήκωσε τὸ πίσω πόδι του, ἔτσι ὅπως κάνουν καὶ τὰ σκυλιά, καὶ τὸν κ. ε.

Ποῦ νὰ βγάλη μιλιὰ ὁ Κυρούλης; Τέτοια νίλα! Κι' ἔτρωγε τὴ γλώσσα του, ὁ καημένος...

**

...«Ο τόπος μας εἶναι κλειστός, ὅλο βουνά ποὺ ἔχουν σκεπή τὸ χαμηλὸ οὐρανό, μέρα καὶ νύχτα. Δὲν ἔχουμε ποτάμια, δὲν ἔχουμε πηγάδια, δὲν ἔχουμε πηγές, μονάχα λίγες πτέρνες, ἄδειες κι' αὐτές, ποὺ ἥχοῦν καὶ ποὺ τές προσκυνᾶμε...»

ΣΤΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τὴν ὕδια περίπου ἐποχή, ὁ Γκινᾶκος (πιθανὸν Ζῆκος) ποὺ ἦνῆκε στὸ κόμμα τῶν Τζιοτζιαίων, ἔσφαξε τὸν συγγενῆ τῶν Ντουμπαράδων Θοδωρῆ ποὺ εἶχε τὸ σπῆτι του στὴν ὁμώνυμη τοποθεσία μπροστὰ στὰ Δημαρατέϊκα σπήτια—μέσα σ' ἓνα πιθάρι τοῦ λαδιοῦ ποὺ εἶχε χωθῆ γιὰ νὰ σωθῆ. Καὶ ἄλλα ἐπεισόδια συνέβησαν τότε μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν καὶ τῶν κομμάτων τους στὴ Βούρμπιαν τὰ ὅποια ἡ παράδοση δὲν διέσωσε.

Κατεστραμμένος καὶ κυνηγημένος ἀπὸ τοὺς ἔχθρούς του ὁ Κ. Γραμματικὸς ἔφυγε γιὰ ἀρκετὸ διάστημα ἀπὸ τὴ Βούρμπιαν. Κατὰ τὸν Ε. Σούρλαν φιλοξενήθηκε ἐπὶ ἔξαμηνον εἰς Φιλιάτες καὶ Πρεμιετήν. Δὲν κατέβηκε ὅμως στὴν μαχομένη Ἐλλάδα ὅπου τὸν προσκαλοῦσε ὁ γνωστὸς καὶ φίλος του πολιτικὸς Ἰωάννης Κωλέττης. Φοβόταν φαίνεται γιὰ τοὺς δικοὺς του καὶ ἥθελε κυρίως νὰ ἀνακτήσῃ τὴν περιουσία του καὶ νὰ ἐκδικηθῆ καὶ πάλι ἀν τὴν δυνατὸν τοὺς ἔχθρούς του καὶ τὸ πρῶτο ἐν μέρει τὸ κατόρθωσε. Στὶς 15 Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους 1827 ἔστειλε πιθανὸν τὰ παιδιά του στὴ Θήβα στὸ στρατόπεδο τοῦ φίλου του Κιουταχῆ Πασιᾶ, και ἐπέστρεψαν συναποκομίζοντας τὴν ἀκόλουθη διαταγὴ ποὺ δημοσιεύομε, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἔγγραφα ἀπὸ τὰ Ἡπειρωτικὰ Χρονικά.

«Ἐγὼ ὁ Βεζὺρ Μεχμέτ Ρεσήτ Πασιᾶς ἔδωκα τὸ μπουγιουρδί μου (διαταγή) τῶν δοατζήδων μου (ἀγαλτῶν) παιδιῶν τοῦ Κώστα Γραμματικοῦ Βουρμπιανίτου Γιαννάκη καὶ Νικολάκη διὰ τὰ μούλκια του ὅπου ἔχουν δοσον εἰς τὸ χωρίον Βούρμπιανη, τόσον εἰς Κόνιτζαν καθὼς καὶ εἰς Γρεβενά, δὲν ἔχη νὰ τοὺς δουκουντήσῃ (ἐνοχλήσῃ) κανένας εἰς τὸ παραμικρὸν.

"Ἐνας Ψευτοκαλόγερος

Τοῦ κ. ΤΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τότε ἀρχισαν γὰρ μπαίνουν οἱ ψύλλαι στὸ αὐτὶὰ τοῦ Τσάκα καὶ ἀμέσως ἀνεβαίνει στὸ δωμάτιο τοῦ Ἡγουμένου καὶ τὸν παρακαλεῖ γὰρ τοῦ ἐπιδείξη τὰ πιστοποιητικά του γιὰ γὰρ τὰ σημειώση στὸ βιβλίο ποὺ κρατοῦσε τὸ ξενοδοχεῖο σύμφωνα μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Ο πατὴρ Στέφανος μὲ προσποιητὴν ἀ-

ὅμοίως καὶ εἰς κάθε ἄλλην δουλειάν τους.

Σὺ δὲ ἐπιποθητέ μοι σουλεϊμὰν μπέη γιακούμπεη νὰ πραβήσῃς χέρι ἀπὸ τὸ χάνι τους ὅπου ἔχουν εἰς Κόνιτζαν καὶ νὰ μὴ καριστήσῃς (ἐκμεταλευτῆς αὐτό) εἰς τὸ ἔξης ὅτι ριζᾶν δὲν ἔχω (δὲν θὰ συγχωρήσω) ὅπου νὰ δοκοντισθοῦν πλέον τὰ διαληφθέντα παιδιὰ τοῦ Κώστα Γραμματικοῦ εἰς τὸ παραμικρόν, ἀλλὰ νὰ ἔχουν κάθε μουσκαδὲν (ύποστήριξιν) ὥσταν ὅπου ἔγιναν ἴδικοί μου ξεχωριστοί.

Οὕτω γενέσθω καὶ μὴ ἄλλως διὰ τὸ νὰ εἶναι τοιαύτη ἡ προσταγή μου.

Ἐξ ἀποφάσεως 1827 15 Αὐγούστου Θῆβαι. (Η. Χ. 1929 σελ. 222).

Ο Σουλεϊμὰν μπέης ὅμως φαίνεται πῶς δὲν ἐτράβηξε χέρι ἀπὸ τὸ χάνι τοῦ Γραμματικοῦ, καὶ ἔτοι οτὶς 2 Νοεμβρίου 1827 τὰ παιδιά του ἔφεραν νέα διαταγὴ ἀπὸ τὰ Γιάννενα, ἀπὸ τὸν τοποητηρὴ πιθανὸν τοῦ Κιουταχῆ, πρὸς τὸν Μουσελίμη (ύποδιοικητὴ) Κονίτης Γκέντζ—Ἄγαν νὰ κάμη τεμπῆς (περιορίση—σωφρονήση) τὸν αὐταρχικὸ Σουλεϊμὰν μπέη.

Στὶς 14 Ιανουαρίου 1828 ὁ Κ. Γραμματικὸς παίρνει ἀπὸ τὸν φίλο του Κιουταχῆ τὸ ἀκόλουθο μπουγιουρνί.

«Βεζήρ Μεχμέτ Ρεσίτ Πασᾶς
Ἀπὸ τὸν Ρούμελη Βαλεσῆ.
Πρὸς ἐσᾶς ὅσους χρεωστᾶτε ἄσπρα,

ταραξίαν ἔκαμε πῶς φάχγει γὰρ βρῆ τὰ χαρτιά του στὴ μοναδικὴ βαλίτσα ποὺ εἶχε. "Ἐφθασε μάλιστα γὰρ φάχγη καὶ κάτω ἀπὸ τὶς κουβέρτες τοῦ κρεββατιοῦ του, πρᾶγμα ποὺ ἔδειχνε πλέον φανερὰ ὅτι αἱ σπασμωδικὲς αὐτὲς κινήσεις δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἀμηχανία στὴν δποίη βρέθηκε μὴ δυνάμενος γὰρ παρουσιάση τὰ πιστοποιητικὰ ποὺ τοῦ ἐζητοῦντο.

Ἄφοῦ εἶδε καὶ ἀπέβειδε ὁ Τσάκας, ὅτι

δάνεια μὲ ὁμολογίες τοῦ Κώστα Γραμματικοῦ Βουρμπιανίτου.

Μετὰ τὸν χαιρετισμόν μου σᾶς φανερώνω ὅτι ἐπειδὴ εἰς πὸν χαλασμὸν ὅποῦ ὁ ρηθεὶς Κώστας ἔλαβεν ἔχασε τὰς ὁμολογίας σας, λαμβάνοντας τὸ παρὸν ὅσα γρόσια τοῦ χρεωστᾶτε γὰρ τὸ τὰ ἀποκριθῆτε, ἢ δὲ κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔχετε τὸν τρόπον γὰρ τὰ ἀποκριθῆτε γὰρ τὸ δώκητε νέαις ὁμολογίαις χρεωστικαὶς διαλαμβανούσας τὴν ἀκύρωσιν τῶν προτέρων διὰ τὸν χαμόν των.

Σεῖς δὲ ἐπιποθητοί μοι Χακὶμ ἐφένδη (ἱεροδικαστὰ) καὶ μουσελίμη κονίτζης Χασὰν μπέγη ὅποιος χρεώστης ἤθελεν ἐναντιωθῆ ὅτι δὲν χρεωστεῖ εἴ μὲν διὰ μαρτυρίων ἀποδεχθῆ τὸ χρέος του καὶ γίνουν Χουκὶμ (ἐκδοθῆ ἀπόφασις) γὰρ τὸν βιάσετε γὰρ τὰ ἀποκριθῆ ἢ γὰρ δώκη νέαν ὁμολογίαν ὡς εἴρηται ἢ δὲ καὶ δὲν ἀποδεχθοῦν διὰ χρέος του γὰρ μὴν ἀποκρίνηται τίποταις μήτε ὁμολογίαν γὰρ δίδη.

Ἐξ ἀποφάσεως καὶ ὑγιαίνοιτε

1828 14 Ιανουαρίου "Αρτα

Στὶς ἀρχὲς Αὐγούστου τοῦ 1828 ὁ Γραμματικὸς ξεθαρρεμένος πλέον, ἀφοῦ ὁ φίλος του Ρεσίτ Πασᾶς Κιουταχῆ τὸν ύποστήριζε, εύρισκεται στὴ Βούρμπιανη καὶ συλλέγει πληροφορίες γιὰ τὸ βιὸ ποὺ τοῦ ἀρπαξαν οἱ Κολωνιάτες τοῦ Σιλιχτάρη Πόντα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ταράτσα τοῦ ξενοδοχείου, πήδησε στὴ ταράτσα τοῦ συγεχομένου ἑτέρου ξενοδοχείου, ποὺ φιλοξενοῦσε συνήθως ιερωμένους καὶ χωρὶς γὰρ γίνη ἀντιληπτὸς δῆκε στὸν δρόμο.

Τρέχει τότε ὁ νυκτοφύλακας δεξιὰ - ἀριστερὰ στὸ δρόμο, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε γὰρ τὸν ἀνακαλύψῃ.

Παρεκλήθησαν τότε δύο ἀχθοφόροι "Ελληνες, ποὺ ἔπεργαν τὸ ζεστό τους στὸ καφενεῖο ποὺ ἦταν δίπλα ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο, γὰρ ἔλθουν ἐπίκουροι τοῦ νυκτοφύλακος. "Γιστερα ἀπὸ ἀρκετὸ τρέξιμο κατόρθωσαν γὰρ δροῦν τὸν Ἡγούμενον ἀπομακρυγόμενον ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο, ὁ ὅποιος ὅμως δὲν ἔτρεχε, ἀφ' ἐνὸς μὲν διότι φοροῦσε παντόφλες, ἀλλὰ καὶ γιὰ γὰρ μὴ κινήσῃ τὴν ὑποψία τῶν ἀστυγομικῶν καὶ τῶν τελωνοφυλάκων.

Ο χειροδύναμος ἀχθοφόρος ποὺ τὸν ξεπιασε βγάζει τὸ χονδρὸ σχοινὶ ποὺ εἶχε γιὰ γὰρ δένη τὰ μπαγάζια, σφιχτοδένει τὸν Ἡγούμενο κι ἔτσι δέσμιον τὸν σούργει καὶ τὸν μπάζει μέσα στὸ ξενοδοχεῖο. Τὸν κατεβάζουν στὸ ὑπόγειο στὸ ὅποιον ἦσαν ἐναποθηκευμένα ξῦλα γιὰ τὶς θερμάστρες καὶ τὸν δέγουν σὲ μιὰ κολώνα, βέβαιοι ὅτις ἀπὸ ἐκεῖ δὲν ἦταν δινατὸν πλέον γὰρ δραπετεύσῃ..

Αφοῦ πέρασαν κανὰ δυὸ ὥρες ὁ Τσάκας εἶχε τὴν ἀγησυχία μήπως συμβῇ κανένα κακὸ στὸν Ἡγούμενο εἴτε ἀπὸ τὸ κρῦο, γιατὶ ἦταν θαρὺς χειμῶνας, εἴτε ἀπὸ τὴ στενοχώρια του μὲ ἐπακόλουθα ἀσχημα ἀπὸ τὴν ἀστυνομία καὶ τὸν εἰσαγγελέα. Πέργει ἔναν ἀπὸ τοὺς ἀχθοφόρους ποὺ κατήγετο ἀπὸ τὴ Μυτιλήνη καὶ κατέβηκε στὸ ὑπόγειο. Βρῆκε τὸν Ἡγούμενο δεμένο ὅπως τὸν ἄφισαν, ἀλλὰ κατάχλωμο γὰρ τουρτουρίζη ἀπὸ τὸ κρῦο.

Τὸν λυπήθηκε καὶ λέγει στὸν ἀχθοφόρο γὰρ τοῦ λύση τὰ δεσμά, ὅπως καὶ ἔγινε. Τὸν μετέφεραν στὸ γραφεῖο τοῦ ξενοδοχείου καὶ τοῦ ἔφεραν γὰρ πιὴ ἔνα ζεστὸ τσάι γιὰ γὰρ συγέλθη.

Τότε ὅμως συγέδη τὸ ἔξης:

Ο ἐκ Μυτιλήνης καταγόμενος ἀχθοφόρος κυττάζοντάς τον καλὰ στὸ πρόσωπο, τὸν ἀνεγγώρισε καὶ τοῦ λέει:

— Εσὺ εἶσαι θρὲ μασκαρᾶ Στέφανε!

οὔτε ταυτότητος ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα εἴχε δι πατὴρ Στέφανος, οὔτε καὶ χρήματα νὰ τοῦ ἔξοφλήσῃ τὸν λογαριασμό, κατεβαίνει στὴν εἰσοδο τοῦ ξενοδοχείου ὅπου τὸν περίμενε δι πατὴρ Αρχικλητὴρ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ διηγεῖται τὰ διατρέξαντα.

Ο Αρχικλητὴρ χωρὶς γὰρ πῆ τίποτε, μιὰ καὶ δυὸ ἀγεβαίνει στὸ δωμάτιο τοῦ Ἡγουμένου καὶ τοῦ ζητᾶ γὰρ τοῦ ἐπιδείξη τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ιδιότητός του, καθ' ὃ ἀλλως τε εἶχε δικαίωμα ὡς ἐκ τοῦ ἀξιώματός του.

Ο πατὴρ Στέφανος χλώμιασε, τὰ ἔχασε κυριολεκτικῶς καὶ δὲν ἦταν εἰς θέσιν γὰρ ἀρθρώσῃ λέξιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ δύο ὑπασπισταὶ τοῦ Ἡγουμένου ἀντιληφθέντες τὰ διατρέξαντα, τὸ ἔσκασαν ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο. Κι αὐτὸ τὸ γεγονός ἦλθε γὰρ ἐπιβεβαιώσῃ ὅτι κάτι τὸ ἀνώμαλον ὑπῆρχε.

Ο Αρχικλητὴρ τότε λέγει στὸν Τσάκα γὰρ προσέξουν γὰρ μὴ τοὺς φύγη καὶ τὸ πρωτ — εἶχε δραδυάσει ποὺ ἐγίνετο αὐτὴ ἡ ιστορία — γὰρ τὸν παραδώσουν στὸ Πατριαρχεῖο διὰ τὰ περαιτέρω.

Ο Νίκος Τσάκας μαζὺ μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ξενοδοχείου ἤναγκασαν τὸν πατέρα Στέφανον, ποὺ τώρα εἶχε χάσει πλέον τὸ ἀγέρωχο ὄφος ποὺ εἶχε πρῶτα καὶ ἦταν σωστὸ ἐρείπιο, γὰρ μεταφερθῆ σὲ ἔνα ἄλλο δωμάτιο μὲ ἐσωτερικὸ παράθυρο. Εκεῖ τὸν κλείδωσαν καὶ τοῦ κρατῆσαν μάλιστα καὶ τὰ παπούτσια του.

Μετὰ τὴν διαδικασίαν αὐτὴν καὶ ἀφοῦ ἔδωσε ἐγτολὴν εἰς τὸν νυκτοφύλακα γὰρ ρίχνη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μιὰ ματιὰ στὸ δωμάτιο τοῦ Ἡγουμένου, ὁ Τσάκας ἀνέβηκε στὸν τελευταῖο ὄροφο, ὅπου εἶχε τὸ δωμάτιό του γιὰ γὰρ κοιμηθῆ.

Δὲν πέρασαν ὅμως δύο ὥρες ὅπότε ἀκούει γὰρ χτυπάη τὴν πόρτα του ὁ νυκτοφύλακας. Τοῦ ἀνοίγει καὶ πληροφορεῖται ὅτι δι πατὴρ Στέφανος τὸ ἔσκασε.

Οπως ἀπεδείχθη δι πατὴρ Στέφανος δῆκε ἔνα σιδεράκι σὲ κάποιο κάδρο ποὺ ἦταν στὸ δωμάτιο του καὶ μὲ αὐτὸ κόβοντας σιγά-σιγὰ τὸ σανίδι τῆς πόρτας, γὰρ τὴν ἀνοίξη. Μὲ τὶς παντόφλες ἀνέβηκε στὴν καὶ τοῦ σκάει ἔνα δυγατὸ χαστούκι στὸ πρόσωπο. Εισὺ ποὺ ἔκλεψες τὰ δισκοπό-

η πειρωτικής γῆς ποὺ δύναμαιζεται Πάργα. Ένα κομψοτέλεγημα ποὺ παράλληλα ξέχει διαδραματίση σημαντικὸ ρόλο στὴν ελληνικὴ ιστορία μιᾶς σχεδὸν χιλιετηρίδας. Εἶναι ἔνα μαργαριτάρι πού, δυστυχῶς, ή ἀμάθεια τῶν πολλῶν ἀναρμοδίων, ἀν καὶ συμπαθέστατων κατοίκων τῆς πολιτειούλας, ποὺ δὲν φταίνε—καὶ ή ἀδιαφορία τῶν λίγων — ἡ ἀρκετῶν πάγτων ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους ποὺ εὑθυγονται καίρια—καταβάλλουν φιλότιμες προσπάθειες, γὰ τὸ καταστρέψουν.

Κατὰ δεύτερο λόγο, οἱ διακοπὲς μᾶς ἔφεραν γιὰ λίγες μέρες στὰ ιστορικὰ Γιάνενα. Τὴν θρυλικὴν αὐτὴν πρωτεύουσα τοῦ αἰμοδόρου θεριοῦ, τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ τοῦ Τεπελεγλῆ.

Ἡ συγκίνηση ποὺ γοιώθει κανεὶς τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ πατάει τὴν ιστορικὰ χρώματα τῆς ματοθαμμένης πολιτείας μὲ τὸν ὄγκο σκοτεινοῦ κάστρου, τοὺς χαρακτηριστικοὺς μιναρέδες, τὴν ἡρεμη μᾶς καὶ τόσο θρυλικὴν λίμνην Παιμώτιδα καὶ τὸ γησάκι της καὶ τὸ ἐκπληκτικὸ σπήλαιο μὲ τοὺς σταλλακτίτες καὶ σταλλαγμίτες—δὲν συνταιρίαζεται μὲ τὴν ἐντύπωση ποὺ ἀποκομίζει ἀπὸ τὴν σημεριγή, μᾶλλον ἄχαρη καὶ «Τσαπατσούλικη» πολιτεία ποὺ εἶναι καὶ πρωτεύουσα διαμερισμάτος. Τὴν τελευταία μέρα τῶν διακοπῶν, τὴν περάσαμε στὸ Μέτσοβο—τὸ μικρὸ καὶ ἐκλεκτὸ Τυρόλο τῆς Ελλάδας.

Ἄν η Πάργα ἀποτελεῖ τραύδο δεῖγμα μικρῆς χρυσῆς πολιτείας, ποὺ δὲ πληθυ-

σμὸς κι' οἱ ἀρμόδιοι, συναγωγίζονται ποιὸς θὰ συμβάλλῃ ποιὸ πολύ, γιὰ γὰ χάση τὴν στιλπνάδα της, τὸ Μέτσοβο δρίσκεται «στὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ λόφου». Παρέχει ἀτράγταχτη ἀπόδειξη, γιὰ τὸ τι μπορεῖ γὰ κάνη ή ἴδιωτικὴ πρωτοδουλία, ἐρήμην τῶν ἀρχῶν, — ή διοίκηση ἑνὸς πολιτιστικοῦ σωματείου—οὐ μόνο γιὰ γὰ διαφυλάξη τὸ ἔξαιρετο τοπικὸ χρῶμα μιᾶς περιοχῆς. Άλλὰ καὶ γιὰ γὰ τὴν ἀγαπτύξη σὲ σημαντικὸ πόλο τουριστικῆς ἔλξεως.

Πάργα καὶ Μέτσοβο, μπορεῖ κανεὶς γὰ πῆ μὲ βεβαιότητα, ὅτι ἀποτελοῦν ἔνα δυνάμει θαυμαστὸ τουριστικὸ ἔξονα ἀναπτύξεως. Ωστόσο, οἱ ἰδύο αὐτὲς κωμοπόλεις—παραλιακὴ ή μιά, ὅρεινή ή δεύτερη,—ἀποτελοῦν (οὐ μόνο λόγω τῆς εἰδοποιοῦ αὐτῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ κυρίως γιατὶ ή ἐξέλιξη τοὺς ἀκολουθεῖ δρόμους διαμετρικὰ ἀντίθετους) δύο δλότελα διαφορετικοὺς κόσμους.

Ἡ πρώτη ἀναπτύσσεται ἀρρευθμα καὶ πρόχειρα. Ο πληθυσμὸς τῆς Πάργας χτίζει μετὰ μανίας (έλλειψει ρυθμιστικοῦ σχεδίου) «μοντέρνα» τσιμεντένια σπίτια, γκρεμίζοντας τὰ χαριτωμένα παλιά, μὲ τὸν τοπικὸ ρυθμὸ ποὺ εἶναι ἐπηρεασμένος ἀπὸ ἐκεῖνον τῆς Κέρκυρας καὶ τῶν κοντινῶν Παξῶν. Τὴν κακοποίηση τῆς Πάργας ἀπὸ πολλοὺς κατοίκους τῆς συμπληρώνουν σὲ ὠρισμένες περιπτώσεις οἱ ἀρχές, μὲ ἔργα ποὺ ἐξετέλεσαν μὲ ἐγκληματικὴ προχειρότητα καὶ ἀνευθυγότητα, καὶ μὲ ἀλλα ποὺ προγραμματίζουν. Τὸ δεύτερο, τὸ ὅρειγδο Μέτσοβο, οὐ μόνο διασώθηκε ἀλλὰ καὶ βελτιώνεται σταθερά. Καὶ διορφαίνει χρόνο μὲ χρόνο. Αἱ μὴν παρασυρθῆ δημως κανεὶς ἀπὸ λαθεμένες σκέψεις. Αἱ μὴ νομίση ὅτι οἱ ἀρχές μερολήπτησαν ὑπὲρ τοῦ Μετσόβου. Η διαφύλαξη τοῦ τοπικοῦ χαροκτῆρα του καὶ σταθερὴ καὶ σωστὴ ἀνάπτυξη ποὺ παρουσιάζει, εἶναι ἀποκλειστικὸ ἔργο τῆς διοικήσεως τοῦ Ιδρύματος Βουρών Τοσίτσα. Μὰ δὲ χῶρος δὲν μᾶς φτάνει γιὰ γὰ συγεχίσουμε. Θὰ ἐπανέλθουμε.

τηρα ἀπὸ δτὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ μας! Εσύ ποὺ ἔκλεψες τὸ καΐκι ἀπὸ τὸ "Άγιον Όρος! Καὶ δεύτερο χαστοῦκι ἀντίχησε.

Τότε πειὰ ξεσκεπάσθηκε ὅλως διόλου ὁ φευτοηγούμενος.

Τὴν ἀλλη μέρα τὸ πρωτὲ τὸν μετέφεραν μὲ ἔνα ἀμάξι στὸ Πατριαρχεῖο, ὅπως δὲ μοῦ ἔλεγε δ μακαρίτης δ Τσάκας ἐπληροφορήθη ὅτι ὅστερ ἀπὸ κάμποσο καιρὸ τὸν εἶδαν τὸν φευτοηγούμενο σὲ κάποιο ψυχιατρεῖο — ὕδρυμα ἐλληνικὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΕλείωση της Βαριάς

— Ένεκρίθη ύπό της Νομαρχίας πίστωσις έκ δραχ. 1.500.000 διὰ τὴν χυρήγησιν μακροπροθέσμων στεγαστικῶν δανείων εἰκοσαετούς προθεσμίας εἰς ἀγροτικὰς οἰκογενείσς τοῦ Δήμου Κονίτσης.

— Ήρχισεν ἡ κατασκευὴ τῶν ἐσωτερικῶν ὑδραγωγείων τῶν Κοινοτήτων Πύργου καὶ Ἀηδονοχωρίου.

— Τὴν 10ην καὶ 11ην Ἰουλίου 1971 οἱ ὄρειβαται τῆς Κονίτσης ἐπραγματοποίησαν ἔκδρομὴν καὶ ἀνάβασιν ἐπὶ τῆς Κορυφῆς τοῦ Σμόλικα.

— Τὴν 13.7.71 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν οἱ σπουδασταὶ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Πολέμου.

— Ομοίως τὴν 13.7.71 ἀφίχθησαν καὶ κατεσκήνωσαν εἰς τὴν Ἀναγνωστοπούλειον Σχολὴν 50 ἐργαζόμεναι νεάνιδες τοῦ Θρησκευτικοῦ Συλλόγου «Μέγας Βασίλειος».

— Εχειροτονήθη ύπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας νέος ἰερεὺς ὁ κ. Χαράλαμπος Λάμπρου ἐκ Καλλιθέας (Γορίτσας).

— Μερίμνη τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰδιούματος Βασιλεὺς Παῦλος ἀνεχώρησαν δι' ὀκταήμερον περιοδείαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγρο-όπαιδες καὶ ἀγροτονεάνιδες τῆς περιοχῆς Κονίτσης.

— Τὴν 15.7.71 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὅπουργὸς Ἀσωτερικῶν κ. Παττακός. "Αν καὶ ἡ ἐπίσκεψις ἦτο ἀνεπίσημος, αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Κονίτσης τοῦ ἐπεφύλαξαν θερμὴν ύποδοχὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν.

— Υπὸ τοῦ Ὅπουργείου Δημοσίων Ἐργών ἐνεκρίθη πίστωσις 7.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν γεφύρας μεταξὺ Μπουραζανίου — Μολυβδοσκεπάστου.

— Εξελέγησαν κατόπιν ἀρχαιρεσιῶν Πρόεδρος Σωματείου Τεχνιτῶν Οἰκοδόμων Κονίτσης «Η ΠΙΝΔΟΣ» ὁ κ. Ἀποστ. Ἐξάρχου. Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀθ. Παΐσιος. Γραμματεὺς ὁ κ. Παντ. Χατζῆς. Ταμίας ὁ κ. Πέτρος Γικίκας (Ρεντζούλης). Καὶ μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὁ κ. Θωμᾶς Γαζώνας.

— Μὲ ἐπιτυχίαν ἐορτάσθησαν καὶ ἐφέτῳς τὰ ύπαίθρια πανηγύρια τοῦ Ἀηλᾶ στὰ χω-

ριὰ Μάζιου, Ἀετομηλίτσα, Λυκόφρων, Φούρκα, Ὁξεὺς κλπ. Οιμοίως καὶ τὸ πανηγύρι τῆς Βούρμπιανης, τὸ ὅποιον ἐκράτησε δύο ἡμέρες καὶ παρευρέθησαν εἰς αὐτὸν ἐκτὸς τῶν ταξιδεμένων Βουρμπιανιτῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὅπως ὁ κ. Στρατιωτικὸς Διικητὴς Κονίτσης μετὰ διαφόρων ἀξιωματικῶν. Οἱ κ.κ. διοικηταὶ ἐθνοφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας Πυρσογιάνης μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ πολλῶν ἄλλων Πυρσογιανιτῶν. Διάφοροι κάτοικοι τῆς Ὁξεᾶς καὶ ἄλλων χωρίων καὶ πολλοὶ ἄλλοι περίοικοι.

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην (22.7.71) ἐπεσκέφθη τὴν ἴδιαιτέραν του πατρίδα Βούρμπιανην ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὅπουργείου Προεδρείας Κυβερνήσεως κ. Σωκράτης Δημάρατος, ὁ ὅποιος ἀφίχθη καὶ παρευρέθη εἰς τὸ συγκροτηθὲν εἰς Ἰωάννινα Β' Παγκόσμιων Πανηπειρωτικὸν Συνέδριον.

— Τὴν 25.7.71 αἱ εἰς Κόνιτσαν παρεπιδημοῦσαι ἐργαζόμεναι νεανίδες τοῦ Θρησκευτικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν «Μέγας Βασίλειος» συνοδευόμεναι καὶ ύπὸ τοῦ αἰδεσιμωτάτου κ. Δημητρίου Σπυροπούλου μετέβησαν εἰς τὰ χωρία Ἀγίαν Παρασκευὴν καὶ Βούρμπιοννην ὅπου ώμίλησαν εἰς συγκεντρώσεις χωρικῶν καὶ διένεμον θρησκευτικὰ φιλλάδια κλπ. Συνεχίζουν δὲ τὰς ἔξορμήσεις των εἰς τὰ διάφορα χωριὰ τῆς Ἐπαρχίας μας.

— Τὴν 22.7.71 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ σύνεδροι τοῦ Β' Παγκόσμιου Πανηπειρωτικοῦ Συνέδριου, ὅπου καὶ ἔπιχον θερμῆς ύποδοχῆς καὶ παρεσχέθη εἰς αὐτοὺς γεῦμα ύπὸ τοῦ Δήμου.

— Λαμπρὰ καὶ μεγαλειώδης ύπηρξεν ἡ τελετὴ τῶν ἀποικαλυπτηρίων τῶν προτομῶν τῶν εὔεργετῶν τῆς Κοινότητος Βουρμπιανῆς Χαριλάου ἡ Χαρίση Ζήκου καὶ Ἀλεξίου Τράντακαθώς καὶ τοῦ ἐκτελεσθέντος ύπὸ τῶν κομμουνιστῶν ἀειμνήστου δημοδιδασκάλου Χαραλάμπους Ρεμπέλη, ἡ ὅποια ἔλεβε χώραν εἰς Βούρμπιανην τὴν Κυριακὴν 25ην Ἰουλίου 1971, καὶ τὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βούρμπιανης, καθὼς καὶ οἱ τοιοῦτοι τῶν τμημάτων Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκης κλπ. καὶ πάμπολοι Βουρμπιανίτες.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐξάλη μνημόσυνον ύπὸ τῶν αἰδεσιμωτάτων κ.κ. Μάρκου Παπαδημητρίου Οἰκονόμου (πρωτοπρεσβυ-

τέρου) καὶ Δημ. Μαργαρίτου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπισκόπου. Κατόπιν ὡμίλησεν ἐκ μέρους τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βούρμπιανης ὁ διικηγόρος Λ. Ναπολέων Μπάρκης, ἔξαρας τὰς ἀρετάς, τὴν φιλεργατικότητα, τὴν φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν πρὸς τὴν ἴδιαιτέραν πατρίδα ἀγάπην τῶν εὐεγετῶν τῆς Κοινότητος. Ὁ πιο ωτος ἔξι αὐτῶν (Μέγας Εὔεργέτης) Χαρίλαος Ζῆκος ἀποβιώσας ἐν Ἀθήναις περὶ τὸ ἔτος 1882 κατέλιπεν εἰς τὴν Κοινότητα δύο οἰκίας ἐπὶ τῶν ὅδων Εύριπίδου καὶ Σοφοκλέους, μὲ τὰ εἰσοδήματα τῶν ὅποιων ἀνηγέρθησαν καὶ ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1883 ἰδρυθείσης φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος Βουρπιάνης περίφημα καὶ ὀνομαστὰ σχολεῖα, ἀνηγέρθη ὁ περικαλλής Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ἔξακολουθῶν μέχρι σήμερον νὰ ἔκτελούνται κοινωφελῆ ἔργα, νὰ ὑπανδρεύωνται ἄπορα κορίτσια, νὰ ἐνισχύωνται ἄποροι καὶ ἀναξιοπαθοῦντες Βουρμπιάνῖται κλπ. Ὁ δεύτερος ἐκ τῶν εὔεργετῶν ἀειμνηστος Ἀλέξιος Τράντας διαπρεπής ὀφθαλμίατρος τῶν Αθηνῶν καὶ ὑφηγητής τοῦ Πανεπιστημίου, ἐδώρησεν κατὰ καιροὺς διάφορα ποσὰ πρὸς τὴν γενέτειράν του Βούρμπιανην, καὶ ὀλίγα ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου του (ἐπισυμβάντος τὸ ἔτος 1961) χιλίας χρυσᾶς λίρας διὰ τῶν ὅποιων ἀνεκαίνισθη ἢ μία ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Χαρ. Ζῆκου κληροδοτηθεισῶν οἰκιῶν.

Ἀικολούθως ὡμίλησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντος Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βούρμπιανης ἐπίφανής ὀφθαλμίατρος καὶ ὑφηγητής τῆς ὀφθαλμολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Αθηνῶν (ἀνεψιὸς τοῦ εὔεργέτου Ἀλεξίου Τράντα) κ. Νίκος Γ. Τράντας, ὁ ὅποιος ἀπεκάλυψεν ἐν συνεχείᾳ καὶ τὰς προτομὰς τῶν δύο εὔεργετῶν καταβέσας καὶ στεφάνους.

Τέλος, ὁ υἱὸς τοῦ κ. Χαρ. Ρεμπέλη καθηγητής κ. Νίκ. Ρεμπέλης διὰ συγκινητικῆς ὡμιλίας ηύχαριστησεν τοὺς τιμήσαντες τὴν μνήμην τοῦ ὑποστάντος μαρτυρικὸν θάνατον πατρός του.

Τὰς προτομὰς τῶν δύο εὔεργετῶν Χ. Ζῆκου καὶ Α. Τράντα ἐφίλοτέχνησεν ὁ νεαρὸς γλύπτης κ. Ρόκος, ὁ ὅποιος παρέστη αὐτοπροσώπως εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια αὐτῶν.

Ἡ δὲ προτομὴ τοῦ ἀειμνήστου Χ. Ρεμπέλη κατεσκευάσθη δαπάναις τῆς Διδασκαλι-

κῆς Ὁμοσπονδίας ὑπὸ τοῦ ἴδιου γλύπτου.

—Κατόπιν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Σωματείου Ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων Κονίσης ἐξελέγησαν Πρόεδρος αὐτοῦ ὁ κ. Κων. Πριτσής, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Κων. Μηλιώνης, Εἰδ. Γραμματεὺς ὁ κ. Στέφ. Φλίνδρης, Ταμίας ὁ κ. Σπυρ. Στεφάνου, καὶ μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὁ κ. Γεωρ. Μπαρμπούτης.

—Οἱ ἀδελφοὶ κ.κ. Ἀπόστολος καὶ Γεώργιος Δ. Γούσια ἐκ Τραπέζης προσέφερον 5.000 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου τοῦ χωρίου των. Ὅπερ τοῦ ὡς ἄνω Ι. Ναοῦ προσέφερον ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι διάφορα ποσὰ καὶ ἱερὰ σκεύη.

—Ἐορτάσθησαν καὶ ἐφέτος μὲ ἐπιτυχίαν τὰ πανηγύρια Ἀγ. Παρασκευῆς καὶ Ἀγίου Παντελεήμονος στὰ χωριὰ Ἀγ. Παρασκευῆς που μετέβησαν καὶ πόλλοι Κονιτσιώτες, Πηγή, Πηξαριὰ καὶ λοιπά.

—Ἐπανέκαιμψεν ἔξι Αθηνῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Σεβαστιανός.

—Τὴν 26.8.71 ἔλαβε χώραν εἰς θέσιν Γραβίτσια ἡ τελετὴ τῆς ὑπὸ τοῦ Δήμου Κονίσης διανομῆς τῶν οἰκοπέδων πρὸς τοὺς ἀπόρους καὶ ἀστέγους δημότας.

—Τὴν 27.8.71 ὁ κ. Νομάρχης ἐπεσκέφθη τὰ χωρία Λυκόρραχην, Πλαγιάν, καὶ Δροσοπηγήν.

—Ἐπὶ τῷ ἔορτασμῷ τῆς ἡμέρας τοῦ Ἐφέδρου Πολεμιστοῦ, Τῆς Πολεμικῆς Ἀρετῆς τῶν Ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Συντριβῆς τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ εἰς Γράμμον καὶ Βίτσι, ἔλαβον χώραν διάφοροι ἐκδηλώσεις εἰς τὴν Κόνιτσα καὶ Γράμμον.

—Τὴν 29.8.71 ἐτελέσθη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἐπίσημος Δεξιολογία, καὶ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ ἔφεδρος ἀξιωματικὸς κ. Γεώργιος Παπαθεμιστοκλέους. Κατόπιν ἐπηκολούθησεν ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ κατάθεσις στεφάνων εἰς τὸ ἡρῶν τῆς ἀγαρᾶς καὶ δεξιώσις εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Τὸ δὲ ἀπόγευμα ἔχορεύθησαν ἔθνικοὶ χοροὶ μὲ λαϊκὰ ὄργανα εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν.

—Μετετέθησαν ἡ ἐτοποθετήθησαν διδασκαλοὶ καὶ διδασκάλισσαι εἰς τὰ ἔξης Σχολεῖα τῆς Ἐπαρχίας μας:

—Ἐκ Καλυβίων (Κλειδωνιᾶς) εἰς Ἀρίστην ὁ κ. Θωμᾶς Νικολαΐδης. Ὁ τέως Νικάνθος κ. Γεώρ. Τζημογιάννης μετετέθη εἰς Νεοχώριον Ζίτσης. Ὁ κ. Παναγ. Νούσιας ἐκ Πυρ

σογιάννης είς Καλύβια Κλειδωνιάς. 'Ο κ. Παναγ. Πανταζής ἐκ Διστράτου είς Μελισσόπετραν. 'Ο κ. 'Ελευθέριος Χριστοδούλου ἐκ Πηξαριάς είς Β' Κονίτσης. 'Ο κ. "Ικαρος Τσιάγκης ἐξ 'Αγ. Βαρβάρας είς Πληκάτιον.

'Ετοποθετήθησαν όριστικως. Εἰς Γ' Δημ. Σχολείον, Κονίτσης ὁ κ. 'Ανδρέας 'Αποστόλου. Εἰς 'Ηλιόρραχην ὁ κ. Βασίλειος Νίκου. Εἰς Φούρκαν ὁ κ. Δημήτριος Καρώνης. Εἰς 'Αγ. Παρασκευὴν ὁ κ. Παῦλος Λεοντάρης. Εἰς Νικάνορα ὁ κ. Βασ. Γέγιος. Εἰς Καβάσιλα ὁ κ. 'Αριστοτέλης Ψαρρᾶς. Εἰς Πυρσόγιανην ὁ κ. Λάζαρος Φελάνης. Εἰς Δίστρατον ὁ κ. Δημήτριος Ζῶτος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑΙ. Μετετέθησαν. 'Εξ 'Αγ. Παρασκευῆς είς Πηγὴν ἡ Σταυρούλα Παπανικολάου. 'Ετοποθετήθησαν όριστικως. Εἰς 'Αγ. Παρασκευὴν ἡ Θεοδώρα Φραμπίτη. Εἰς 'Ελεύθερον ἡ Φρειδερίκη Μπέτσιου. Εἰς Δίστρατον ἡ Βασιλικὴ Ζιώγα. Καὶ εἰς 'Αγ. Παρασκευὴν ἡ Κωνσταντίνα Οἰκονόμου. **ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ.** Μετετέθη ἐξ 'Αρμάτων είς Μάζιον ἡ Ούρανία Μπίτση. 'Ετοποθετήθησαν, εἰς Φούρκαν ἡ 'Ελευθερία Τσινασλανίδου, καὶ εἰς "Αρματα ἡ 'Ελένη Φρίγκα.

—Τὴν 29.8.71 ἐπνίγη εἰς τὸν ποταμὸν 'Α. ὀν καὶ παρὰ τὴν γέφυραν Παλαιοσελίου — Βρυσοχωρίου ὁ ἐξ 'Ελευθέρου Σωτήριος Γ. Αλεξίου, ἔτῶν 19.

—Αφίχθη καὶ ἀνέλαβεν τὰ καθήκοντά του ὁ νέος ἀνθυπομοίραρχος τοῦ 'Αστυνομ. Τμήματος Κονίτσης κ. Κωσταρέλης.

—Όμοίως καὶ ὁ νέος διοικητὴς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Τμήματος Πυρσογιάννης ὑπομοίραρχος κ. 'Οδυσσεὺς Παράσχης.

—Τὴν 4.8.71 ὁ Νομάρχης κ. Κ. Λιοτόπουλος περιώδευσεν εἰς τὰς Κοινότητας Πληκατίου, Γοργοποτάμου, 'Ασημοχωρίου, Χιονιάδων, 'Οξυάς, Βούρμπιανης, Πυρσογιάννης, Πύργου καὶ Καστανέας.

—Τὴν 6.8.71 καὶ περὶ ὥραν 6.30' α.μ. ἐκομίσθη εἰς Κόνιτσαν ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας Μολυβδοσκεπάστου, τὴν διπείσαν ἀνέμενον παρὰ τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν, ὁ ἵερὸς κλῆρος μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην μας, καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ λαὸς τῆς πόλεως.

—Μὲ προσέλευσιν πολλῶν προσκυνητῶν — πανηγυριστῶν ἐορτάσθησαν τὰ πανηγύρια τῆς Μεταμορφώσεως εἰς τὰ χωριά Κλειδωνιά καὶ 'Ελεύθερον, καθὼς καὶ τοῦ 'Αγίου Νικά-

νορος τὴν 7.8.71 εἰς τὸ ὅμωνυμον χωρίον.

—'Ενεκρίθη πίστωσις ἐκ 400 χιλ. δραχμῶν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ φράγματος Βοϊδοματίου.

—Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ οἱ τελεόφοιτοι μαθηταὶ τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ορφανοτροφείου Κονίτσης, ἐπραγματοποίησαν 8ήμερον ἐκδρομὴν εἰς Κρήτην ἐπισκεφθέντες ὅλα τὰ ἀξιοθέατα αὐτῆς.

—Τὴν 9.8.71 ὁ Νομάρχης κ. Κοσμᾶς Λιοτόπουλος μετὰ τοῦ 'Επιθεωρητοῦ Διοικήσεως κ. Βλαχογιάννη ἐπεσκέφθησαν καὶ ἐξήτασαν ἐπιτοπίως τὰ Λουτρὰ Καβασίλων προκειμένου νὰ συνταχθῇ μελέτη ἀξιοποιήσεως αὐτῶν.

—'Επερατώθῃ ὁ ἐλαιοχρωματισμὸς καὶ εσωτερικὸς ἐξωραϊσμὸς τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ 'Αγίου Νικολάου Κονίτσης.

—Τὴν 13.8.71 ὁ Νομάρχης κ. Λιοτόπουλος ἐπεσκέφθη τὰ χωρία Κλειδωνιάν, Μάζιον, 'Αετόπετραν, Καλόβρυσην, 'Αηδονοχώριον, Μολυβδοσκέπαστον, Πάδες/ Παλαιοσέλιον, καὶ 'Ελεύθερον.

—'Αναχωρήσαντος ἐπ' ἀδείᾳ τοῦ δασάρχου κ. Κουκουμπῆ, τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δασορχείου Κονίτσης ἀνέλαβεν προσωρινῶς ὁ δασολόγος κ. Κων. Γεωργίου.

—'Ο Δημ. 'Αθανασίου ἐκ Κάτω Κονίτσης ἀνεῦρεν πρὸ καιροῦ ἐντὸς τοῦ κήπου του ὄπου ἔσκαπτε ἄγαλμα (πιθανὸν Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς) παριστάνον θηλείαν χοῖρον μετὰ τῶν χοιριδίων της, τὸ δποῖον παρέδωσεν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν.

—Μὲ ἐπιτυχίαν ἐωρτάσθησαν καὶ ἐφέτος τὰ πανηγύρια τῆς Παναγίας εἰς τὰ χωριά τῆς Κονίτσης.

—Εἰς Μολυβδοσκέπαστον προσῆλθον ἀρκετοὶ προσκυνηταί.

—Καὶ εἰς τὴν Παναγίαν "Ανω Κονίτσης οἱ προσκυνηταὶ ἥσαν πάρα πολλοί.

—Εἰς τὰ χωριά τῆς Λάκκας 'Αώου, Δίστρατον, "Αρματα, Πάδες καὶ Παλαιοσέλιον, τὰ ὑπαίθρια γλέντια τοῦ 15αύγουστου συνεχίσθησαν ἐπὶ τριήμερον.

—Καὶ εἰς τὸν Πύργον δόμοίως ἐορτάσθηκε μὲ ἐπιτυχίαν τὸ πανηγύρι τῆς Παναγιάς, κοθώς καὶ εἰς Φούρκαν, 'Αετομηλίτσαν, καὶ Γοργοπόταμον, μὲ γλέντια καὶ χορούς.

—Εἰς δὲ τὴν Πυρσογιάννην τὸ πανηγύρι, ἐσημείωσε πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν καὶ κοσμοσυρροήν, διότι συνεκεντρώθησαν οἱ ἀπαντυχοῦ ξενητευμένοι Πυρσογιανῆτες, καὶ ἐπιπλέον

τοὺς ἐπεσκέφθησαν ὁ Δήμαρχος Νικαίας Πειραιῶς μὲ πολλοὺς δημότας, οἱ ὅποιοι ἔχουν υἱοθετήσει τὴν Κοινότητα.

—'Απὸ τὴν 15 μέχρι 18.8.71 ἐλειτούργησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ 'Εθν. Ὁρφανοτροφείου, ἡ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ὄργανωθεῖσα κινητὴ ἔκθεσις, ἐπὶ τῷ ἑοστασμῷ τῆς 150ετηρίδος τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, μὲ φωτογραφίας, εἰκόνας, στατιστικάς, πίνακας κλπ. σχετικὰ μὲ τὴν κρατικὴν δραστηριότητα.

—Τὴν 18.8.71 ὁ Νομάρχης κ. Λιοτόπουλος περιάδευσεν εἰς τὰ χωρία, Νικάνορα, Μόλιστα κ.λ., Πουρνιάν, Ἀγίαν Παρασκευήν, καὶ Φούρκαν.

—ΙΣΥΝΕΠΕΙΑ: καταπτώσεως Ἰκριώματος (σκαλωσιάς) ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς εἰς τὸ χωρίον Ἀγ. Παρασκευὴ ὁ οἰκοδόμος Παναγιώτης Κωτούλας.

—'Αθρόα ὑπῆρξεν καὶ ἐφέτος ἡ συρροὴ ἀσθενῶν—λουομένων εἰς τὰ ἀτμόλουτρα Ἀμαράντου. Ἐχει ἀποδειχθῆ πλέον ὅτι ταῦτα κατέχουν ἀσυγικρίτους θεραπευτικὰς ἴδιότητας. Τὸ μόνον ποὺ χρειάζεται εἶναι ἡ ἀνομόρφωσις καὶ ὁ πλήρης ἐκσυγχωνισμός των.

—Τὴν 22.8.71 τὸ ἀπόγευμα τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν μελῶν τοῦ ὑπὸ ἕδουσιν ἔξωραϊστικοῦ καὶ φιλοπροόδου Συλλόγου Κονιτσιωτῶν, συνεκροτήθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημαρχείου σύσκεψις εἰς τὴν ὅποιαν παρευρέθησαν ὁ Δήμαρχος κ. Θ. Καρατζῆμος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου κ. Ε. Κιτσάκης, οἱ κ.κ. Ν. Χατζῆς καὶ Ε. Πηγαδᾶς μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ἄδως» κ. Ι. Λυμπερόπουλος μετὰ τῶν κ.κ. Δ. Μηλίγκου, Α. Λαμπρίδου μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης ίατρὸς κ. Κ. Λαμπρίδης καὶ ἄλλοι παρεπιδημούντες Κονιτσιώται καὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ὑπὸ ἕδουσιν ἔξωραϊστικοῦ Συλλόγου οἱ κ.κ. Ν. Νικολόπουλος, Ι. Γουσγούνης, Δ. Ζούκης, Σ. Ζαχαράκης, Ι. Παπαϊωάννου κλπ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συσκέψεως ταύτης συνεζητήθησαν διάφορα θέματα ἀφορῶντα τὸν πρόοδον καὶ ἀξιοποίησιν τῆς Κονίτσης, τὴν τουριστικὴν προβολὴν αὐτῆς καὶ ἄλλα παρεμφερῆ. Οἱ δὲ ἐξ Ἀθηνῶν παρεπιδημούντες ἔνταῦθα Κονιτσιώται ὑπεσχέθησαν νὰ βοηθοῦν καὶ νὰ συμβάλλουν κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὴν

προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων αἵτημάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος τὰ δόποια θὰ προβάλωνται κατὰ καιροὺς ὑπὸ τῶν ἐν Κονίτσῃ συμπατριωτῶν τους.

ΑΦΙΞΕΙΣ — ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

—'Αφίχθησαν ἡ ἐπανέκαμψαν. Ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. Εύάγγ. Κιτσάκης, Κων. Πατέας, Διεν. Γκάσιος, Βασ. Μουρελάτος, Πωλ. Τσίγκας, Σωτ. Τουφίδης, Ι. Βεηζαδὲς (ἐκ Βουρμπιάνης), ἡ Κα 'Αλίκη Κ. Κυρίτση, ὁ Λογοτέχνης καὶ συγγραφεὺς κ. 'Αλ. Μαμόπουλος κ.ἄ. Ἐξ Η.Π.Α. ἀφίχθησαν ὁ κ. 'Αναστ. Μήτσης, καὶ ὁ κ. Κων. Σουγκαρίδης οἰκογενειακῶς. Ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ Βούρμπιανην ὁ κ. Βασ. Τράντας, καὶ Χαρ. Σκούφιας.

—'Ανεχώρησαν διὰ Η.Π.Α. ὁ κ. Παν. Στέρτσιος, δι' Ἀθήνας ὁ κ. Γεωρ. Παπαθεμιστοκλέους, διὰ Πρέβεζαν μετατεθεὶς ὁ 'Εφοριακὸς κ. Γεώργιος Σικούφας, καὶ διὰ Ιωάννινα, ὁμοίως μεττεθείς, ὁ κ. Φώτιος Κ. Τζάλας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

—Ο κ. 'Ιορδάνης Καραβελίδης ἐγένετο πατὴρ διδύμων ἄρρενος καὶ θήλεος, καὶ ὁ κ. 'Αθ. Ράγγας ἄρρενος τέκνου δμωίως δὲ ἄρρενος καὶ ὁ κ. Δημ. Κ. Βλάχος

—'Αφίχθησαν ἡ ἐπανέκαμψαν οἰκογενειακῶς καὶ μή. Ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. 'Ιω. Μαλάμης, Γεώργ. 'Αναξαγόρου, 'Αναστ. Πηγαδᾶς, Παύλος καὶ 'Αθαν. Λούδα, 'Ιωαν. 'Άδαμαντίδης, 'Αλέικος Λαμπρίδης, ἡ δίς Μερόπη 'Άδαμαντίδου, ὁ κ. Σταύρος Γκατσόπουλος μετὰ τῶν υἱῶν του κ.κ. 'Αχιλλέως καὶ Θεμ. Γκατσόπούλου, ὁ κ. Θωμᾶς Ζώης οἰκογενειακῶς κ.ἄ.

—Ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Βούρμπιανην οἱ κ.κ. Νικ. Τράντας δόφθαλμίατρος — ὑφηγ., Ναπ. Μπάρνης, Κων. Λάλος, Βλαδίμητρος Βρέλλης εἰσαγγελεύς, 'Ανδρ. Μπίζος κ.ἄ. Διὸς Γοργοπόταμον ὁ κ. Νικ. Καζαμιάς. Διὰ 'Οξιὰν οἱ κ.κ. 'Απόστολος Κυπαρίσσης, Γεωρ. Βαδάσης κλπ.

—'Εκ Κογκὸς ἀφίχθησαν οἱ ἀδελφοὶ κ.κ. 'Ανδρέας καὶ Χαράλ. Σιούτη, ἐξ Ιταλίας ὁ κ. Νικ. Τσάνος, 'Εκ Βόλου ὁ κ. Παν. Φ. Ρούβαλης.

Τέταρτη Ένδειξη

— Ένεκρίθη ύπό τής Νομαρχίας πίστωσις ἑκ δραχ. 1.500.000 διὰ τὴν χυρήγησιν μακροπροθέσμων στεγαστικῶν δανείων εἰκοσαετούς προθεσμίας εἰς ἀγροτικὰς οἰκογενείσς τοῦ Δήμου Κονίτσης.

— Ήρχισεν ἡ κατασκευὴ τῶν ἐσωτερικῶν ὑδραγωγείων τῶν Κοινοτήτων Πύργου καὶ Ἀηδονοχωρίου.

— Τὴν 10ην καὶ 11ην Ἰουλίου 1971 οἱ ὅρειβαται τῆς Κονίτσης ἐπραγματοποίησαν ἐκδρομὴν καὶ ἀνάβασιν ἐπὶ τῆς Κορυφῆς τοῦ Σμόλικα.

— Τὴν 13.7.71 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν οἱ σπουδασταὶ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Πολέμου.

— Όμοίως τὴν 13.7.71 ἀφίχθησαν καὶ κατεσκήνωσαν εἰς τὴν Ἀναγνωστοπούλειον Σχολὴν 50 ἐργαζόμεναι νεάνιδες τοῦ Θρησκευτικοῦ Συλλόγου «Μέγας Βασίλειος».

— Εχειροτονήθη ύπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας νέος Ἱερεὺς ὁ κ. Χαράλαμπος Λάμπρου ἐκ Καλλιθέας (Γορίτσας).

— Μερίμνη τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰδιούματος Βασιλεὺς Παῦλος ἀνεχώρησαν δι' ὀκταήμερον περιοδείαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγρο-όπαιδες καὶ ἀγροτονεάνιδες τῆς περιοχῆς Κονίτσης.

— Τὴν 15.7.71 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὅπουργὸς Ἀσωτερικῶν κ. Παττακός. "Αν καὶ ἡ ἐπίσκεψις ἦτο ἀνεπίσημος, αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Κονίτσης τοῦ ἐπεφύλαξαν θερμὴν ύποδοχὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν.

— Υπὸ τοῦ Ὅπουργείου Δημοσίων Ἐργων ἐνεκρίθη πίστωσις 7.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν γεφύρας μεταξὺ Μπουραζανίου — Μολυβδοσκεπάστου.

— Εξελέγησαν κατάπιν ἀρχαιρεσιῶν Πρόεδρος Σωματείου Τεχνιτῶν Οἰκοδόμων Κονίτσης «Η ΠΙΝΔΟΣ» ὁ κ. Ἀποστ. Ἐξάρχου. Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀθ. Παΐσιος. Γραμματεὺς ὁ κ. Παντ. Χατζῆς. Ταμίας ὁ κ. Πέτρος Γικίκας (Ριεντζούλης). Καὶ μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὁ κ. Θωμᾶς Γαζώνας.

— Μὲ ἐπιτυχίαν ἐορτάσθησαν καὶ ἐφέτῳς τὰ ύπαίθρια πανηγύρια τοῦ Ἀηλία στὰ χω-

ριὰ Μάζιου, Ἀετομηλίτσα, Λυκόσωραχη, Φούρκα, Ὁξεὺς κλπ. Όμοίως καὶ τὸ πανηγύρι τῆς Βούρμπιανης, τὸ ὅποιον ἐκράτησε δύο ἡμέρες καὶ παρευρέθησαν εἰς αὐτὸν ἔκτὸς τῶν ταξιδεμένων Βουρμπιανιτῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὅπως ὁ κ. Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Κονίτσης μετὰ διαφόρων ἀξιωματικῶν. Οἱ κ.κ. διοικηταὶ ἔθνοφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας Πυρσογιάννης μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ πολλῶν ἄλλων Πυρσογιανιτῶν. Διάφοροι κάτοικοι τῆς Ὁξεᾶς καὶ ἄλλων χωρίων καὶ πολλοὶ ἄλλοι περίοικοι.

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην (22.7.71) ἐπεσκέφθη τὴν ἴδιαιτέραν του πατρίδα Βούρμπιανην ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὅπουργείου Προεδρείας Κυβερνήσεως κ. Σωκράτης Δημάρατος, ὁ ὅποιος ἀφίχθη καὶ παρευρέθη εἰς τὸ συγκροτηθὲν εἰς Ἰωάννινα Β' Παγκόσμιων Πανηπειρωτικὸν Συνέδριον.

— Τὴν 25.7.71 αἱ εἰς Κόνιτσαν παρεπιδημοῦσαι ἔργαζόμεναι νεανίδες τοῦ Θρησκευτικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν «Μέγας Βασίλειος» συνοδευόμεναι καὶ ύπὸ τοῦ αἰδεσιμωτάτου κ. Δημητρίου Σπυροπούλου μετέβησαν εἰς τὰ χωρία Ἀγίαν Παρασκευὴν καὶ Βούρμπιοννην ὅπου ώμιλησαν εἰς συγκεντρώσεις χωρικῶν καὶ διένεμον θρησκευτικὰ φιλλάδια κλπ. Συνεχίζουν δὲ τὰς ἔξορμήσεις των εἰς τὰ διάφορα χωριὰ τῆς Ἐπαρχίας μας.

— Τὴν 22.7.71 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ σύνεδροι τοῦ Β' Παγκόσμιου Πανηπειρωτικοῦ Συνέδριου, ὅπου καὶ ἐπυχον θερμῆς ύποδοχῆς καὶ παρεσχέθη εἰς αὐτοὺς γεῦμα ύπὸ τοῦ Δήμου.

— Λαμπρὰ καὶ μεγαλειώδης ύπηρξεν ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῶν προτομῶν τῶν εὔεργετῶν τῆς Κοινότητος Βούρμπιανης Χαριλάου ἢ Χαρίση Ζήκου καὶ Ἀλεξίου Τράντακαθώς καὶ τοῦ ἐκτελεσθέντος ύπὸ τῶν κομμουνιστῶν ἀειμνήστου δημοδιδασκάλου Χαραλάμπους Ρεμπέλη, ἢ ὅποια ἔλεβε χώραν εἰς Βούρμπιανην τὴν Κυριακὴν 25ην Ἰουλίου 1971, καὶ τὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βούρμπιανης, καθὼς καὶ οἱ τοιοῦτοι τῶν τμημάτων Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκης κλπ. καὶ πάμπολοι Βουρμπιανίτες.

— Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐφάλη μνημόσυνον ύπὸ τῶν αἰδεσιμωτάτων κ.κ. Μάρκου Παπαδημητρίου Οἰκονόμου (πρωτοπρεσβυ-

τέρου) καὶ Δημ. Μαργαρίτου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπισκόπου. Κατόπιν ώμιλησεν ἐκ μέρους τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βούρμπιανης ὁ δικηγόρος .. Ναπολέων Μπάρκης, ἔξαρας τὰς ἀρετάς, τὴν φιλεργατικότητα, τὴν φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν πρὸς τὴν ἴδιαιτέραν πατρίδα ἀγάπην τῶν εὔεγετῶν τῆς Κοινότητος. Ὁ πιῶτος ἐξ αὐτῶν (Μέγας Εὔεργέτης) Χαρίλαος Ζῆκος ἀποβιώσας ἐν Ἀθήναις περὶ τὸ ἔτος 1882 κατέλιπεν εἰς τὴν Κοινότητα δύο οἰκίας ἐπὶ τῶν ὁδῶν Εύριπίδου καὶ Σοφοκλέους, μὲ τὰ εἰσοδήματα τῶν ὅποιων ἀνηγέρθησαν καὶ ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1883 ἰδρυθείσης φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος οἱ Βουρμπιάνης περίφημα καὶ ὀνομαστὰ σχολεῖα, ἀνηγέρθη ὁ περικαλλῆς Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ἔξακολουθῶν μέχρι σήμερον νὰ ἐκτελοῦνται κοινωφελῆ ἔργα, νὰ ὑπανδρεύωνται ἄπορα κορίτσια, νὰ ἐνισχύωνται ἄποροι καὶ ἀναξιοπαθοῦντες Βουρμπιάνιται κλπ. Ὁ δεύτερος ἐκ τῶν εὔεργετῶν ἀειμνηστος Ἀλέξιος Τράντας διαπρεπής ὀφθαλμίατρος τῶν Αθηνῶν καὶ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐδώρησεν κατὰ καιροὺς διάφορα ποσὰ πρὸς τὴν γενέτειράν του Βούρμπιανην, καὶ ὀλίγα ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου του (ἐπισυμβάντος τὸ ἔτος 1961) χιλίας χρυσᾶς λίρας διὰ τῶν ὅποιων ἀνεκαινίσθη ἡ μία ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Χαρ. Ζῆκου κληροδοτηθεισῶν οἰκιῶν.

Ἀικολούθως ώμιλησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντος Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βουρμπιάνης ἐπίφανὴς ὀφθαλμίατρος καὶ ὑφηγητὴς τῆς ὀφθαλμολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Αθηνῶν (ἀνεψιὸς τοῦ εὔεργέτου Ἀλεξίου Τράντα) κ. Νίκος Γ. Τράντας, ὁ ὅποιος ἀπεκάλυψεν ἐν συνεχείᾳ καὶ τὰς προτομὰς τῶν δύο εὔεργετῶν καταβλέπας καὶ στεφάνους.

Τέλος, ὁ υἱὸς τοῦ κ. Χαρ. Ρεμπέλη καθηγητὴς κ. Νίκ. Ρεμπέλης διὰ συγκινητικῆς ὄμιλίας ηύχαριστησεν τοὺς τιμήσαντες τὴν μνήμην τοῦ ὑποστάντος μαρτυρικὸν θάνατον πατρός του.

Τὰς προτομὰς τῶν δύο εὔεργετῶν X. Ζῆκου καὶ A. Τράντα ἐφιλοτέχνησεν ὁ νεαρὸς γλύπτης κ. Ρόκος, ὁ ὅποιος παρέστη αὐτοπροσώπως εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια αὐτῶν.

Ἡ δὲ προτομὴ τοῦ ἀειμνήστου X. Ρεμπέλη κατεσκευάσθη δαπάναις τῆς Διδασκαλί-

κῆς Ὁμοσπονδίας ὑπὸ τοῦ ἴδιου γλύπτου.

—Κατόπιν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Σωματείου Ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων Κονίτσης ἐξελέγησαν Πρόεδρος αὐτοῦ ὁ κ. Κων. Πριτσῆς, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Κων. Μηλιώνης, Εἰδ. Γραμματεὺς ὁ κ. Στέφ. Φλίνδρης, Ταμίας ὁ κ. Σπυρ. Στεφάνου, καὶ μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὁ κ. Γεωρ. Μπαρμπούτης.

—Οἱ ἀδελφοὶ κ.κ. Ἀπόστολος καὶ Γεώργιος Δ. Γούσια ἐκ Τραπέζης προσέφερον 5.000 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου τοῦ χωρίου των. Ὅπερ τοῦ ὡς ἄνω Ι. Ναοῦ προσέφερον ἐπίσης καὶ παλλοὶ ἄλλοι διάφορα ποσὰ καὶ Ἱερὰ σκεύη.

—Ἐορτάσθησαν καὶ ἐφέτος μὲ ἐπιτυχίαν τὰ πανηγύρια Ἀγ. Παρασκευῆς καὶ Ἀγίου Παντελεήμονος στὰ χωριὰ Ἀγ. Παρασκευῆς που μετέβησαν καὶ πολλοὶ Κονιτσιώτες, Πηγή, Πηξαριὰ καὶ λοιπά.

—Ἐπανέκαιμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Σεβαστιανός.

—Τὴν 26.8.71 ἔλαβε χώραν εἰς θέσιν Γραβίτσια ἡ τελετὴ τῆς ὑπὸ τοῦ Δήμου Κονίτσης διανομῆς τῶν οἰκοπέδων πρὸς τοὺς ἀπόρους καὶ ἀστέγους δημότας.

—Τὴν 27.8.71 ὁ κ. Νομάρχης ἐπεσκέφθη τὰ χωρία Λυκόρραχην, Πλαγιάν, καὶ Δροσοπηγήν.

—Ἐπὶ τῷ ἔορτασμῷ τῆς ἡμέρας τοῦ Ἐφέδρου Πολεμιστοῦ, Τῆς Πολεμικῆς Ἀρετῆς τῶν Ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Συντριβῆς τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ εἰς Γράμμον καὶ Βίτσι, ἔλαβον χώραν διάφοροι ἐκδηλώσεις εἰς τὴν Κόνιτσα καὶ Γράμμον.

—Τὴν 29.8.71 ἐτελέσθη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἐπίσημος Δεξιολογία, καὶ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ ἔφεδρος ἀξιωματικὸς κ. Γεώργιος Παπαθεμιστοκλέους. Κατόπιν ἐπηκολούθησεν ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ κατάθεσις στεφάνων εἰς τὸ ἥρων τῆς ἀγαρᾶς καὶ δεξίωσις εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Τὸ δὲ ἀπόγευμα ἔχορεύθησαν ἔθνικοὶ χοροὶ μὲ λαϊκὰ ὄργανα εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν.

—Μετετέθησαν ἡ ἐτοποθετήθησαν διδασκαλοὶ καὶ διδασκάλισσαι εἰς τὰ ἔξης Σχολεῖα τῆς Ἐπαρχίας μας:

—Ἐκ Καλυβίων (Κλειδωνιᾶς) εἰς Ἀρίστην ὁ κ. Θωμᾶς Νικολαΐδης. Ὁ τέως Νικάνθος κ. Γεώρ. Τζημογιάννης μετετέθη εἰς Νεοχώριον Ζίτσης. Ὁ κ. Παναγ. Νούσιας ἐκ Πλ

ΓΑΜΟΙ

—Τὴν 30.5.71 ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Εὐαγγέλου Δ. Ἀθανασίου, μετὰ τῆς δίδος Γεωργίας Γιάννου ἐκ Πουρνιάς.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—'Απεβίωσεν εἰς Βούρμπιανην εἰς ἥλικιαν 78 ἔτῶν ὁ Μάρκος Χ. Τέρτυης συν)σος Ταχυδρομικός.

—'Ο κ. Παναγ. Κολόκας ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου, ὁ κ. Σόλων Βλάχος θήλεως, ὀμοίως καὶ ὁ κ. Νικ. Βλιώρας ἐκ Φούρκας.

—Τὴν 27.7.71 ὁ νεαρὸς κ. Βασίλειος Η. Μπούσμπουλας ἐγένετο ἀνάδοχος τῆς κορεύλας τοῦ ἀδελφοῦ του κ. Κων. Μπούσμπουλα, χαρίσας εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα Μαρία.

—'Ετελέσθησαν εἰς τὸ χωρίον Πύργον οἱ γάμοι τοῦ ἀφιχθέντος ἐκ Κογκὸς κ. Θεοδώρου Οἰκονόμου μετὰ τῆς δίδος Ἀριστέας Βαζούκη, θυγατρὸς τοῦ Γραμματέως τῆς Κοινότητος. Τὴν 25.7.71 ἐτελέσθησαν ὀμοίως οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰκάρου Τσιάγκη διδασκάλου μετὰ τῆς ἐκ Κονίτσης συναδέλφου του δίδος 'Ελένης Κ. Τζιάλλας εἰς Ἰωάννινα, καὶ τὴν 18.7.71 ἐπίσης εἰς Ἰωάννινα τοῦ κ. Κων)νου Π.Νικολοπούλου μετὰ τῆς δίδος Παναγιώτας Τσαμπά ἐξ Ἀγρινίου. Εἰς Κόνιτσαν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Παναγιώτου Ἀλεξάνδρου μετὰ τῆς δίδος Μαρίκας Γεωργοπούλου, ἐξ Ἰωαννίνων.

—'Απεβίωσεν εἰς ἥλικιαν 90 περίπου ἔτῶν ἡ σεβαστὴ δέσποινα 'Ελένη Μ. Πατέρα εὔεργέτις τοῦ Γηροικομείου Κονίτσης.

—Τὴν 9.7.71 ἀπεβίωσεν ὁ Γεώργιος Παπαμιχαὴλ, ἔτῶν 72, καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸ χωρίον του Ἀμάραντον. Τὴν 13.7.71 ἀπεβίωσεν εἰς ἥλικιαν 75 ἔτῶν ὁ Ἀριστοτέλης Στολίδης, καὶ τὴν 17.7.71 ὁ Ἀνδρέας Δημόπουλος ἢ Μπόμης εἰς ἥλικιαν 87 ἔτῶν. Καὶ εἰς Πυρσόγιανην τὴν 18.7.71 ὁ Γεώργιος Γαλάνης, ἔτῶν 73, τέως κοινοτικὸς γραμματεὺς.

—Εἰς Ἀθήνας ἀπεβίωσαν οἱ συμπατριώτες μας Πέτρος Δάβας, Γεώργιος Λύτας καὶ Νικόλαος Ρόζως.

ΑΦΙΞΕΙΣ — ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

—'Αφίχθησαν ἡ ἐπανέκαμψαν, ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. Δημ. Μηλιγκος, Σπυρίδων Δ. Μηλι-

γκος, Ἰωάν. Λυμπερόπουλος, Δημ. Τσαρτζάλης, Θωμᾶς Ζώης καὶ Χρήστος Ζαφειρόπουλος ἅπαντες οἰκογενειακῶς, ὀμοίως οἱ κ.κ. Νικ. Γιάκας. Ἐκ Θεσσαλονίκης οἱ κ.κ. Κωνσταντίνος Λ. Λαμπρίδης, Κων. Α. Λαμπρίδης κ.ἄ. Ἐκ Φλωρίνης ἡ δῖς Γεωργία Χ. Σικούφια. Ἐκ Δ. Γερμανίας ὁ κ. Σωκράτης Φ. Μάνθος. Ἐκ Κερκύρας οἱ ἀδελφοὶ κ.κ. Δημήτριος καὶ Λάκης Παπαθεμιστοκλέους.

—'Ανεχώρησαν. Διὰ Κογκὸς οἱ ἀδελφοὶ κ.κ. Ἀνδρέας καὶ Χαράλαμπος Σιούτη. Καὶ διὰ Ἰωάννινα μετατεθέντες ὁ κ. Ἀνδρέας Ἀναγνωστόπουλος δημοδιδάσκαλος καὶ ὁ κ. Θωμᾶς Δούκας ταμιακός.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ — ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

—Τὴν 15.8.71 ὁ κ. Ἀπόστολος Π. Κυρίτης ἐγένετο ἀνάδοχος εἰς τὰ δύο ἀγοράκια τοῦ κ. Ἰωάννου Α. Παναγιώτου, χαρίσας εἰς αὐτὰ τὰ ὄνόματα Γιωργάκης καὶ Κωστάκης.

—'Ο κ. Ἀθανάσιος Κορτίνος ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου ὀμοίως καὶ ὁ κ. Θωμᾶς Πάντος.

ΓΑΜΟΙ — ΜΝΗΣΤΕΙΑΙ

—Τὴν 15.8.71 ἐτελέσθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικολάου Γ. Χατζηφραγίδου μετὰ τῆς δίδος Σοφίας Α. Δεμερτζίδου, καὶ εἰς Ὁξεῖαν τοῦ κ. Μαργαρίτου Α. Ζούκη μετὰ τῆς δίδος 'Ελένης Τσάγκας ἐκ Νικάνορος.

—Τὴν 21.8.71 ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Χαραλάμπους Μπληθηκιώτου ἐκ Λαγικάδας μετὰ τῆς δίδος Δωροθέας Χαρισιάδου, ἐκ Πουρνιάς, διδασκαλίσσης. Τὴν 22.7.1971 τοῦ κ. Εὐαγγέλου Α. Εὐαγγελίδου, διευθυντοῦ τοῦ Ἐθν. Ὀρφανοτροφείου μετὰ τῆς δίδος 'Ελένης Γικούντας ἐκ Καβασίλων. Καὶ εἰς Ἰωάννινα τὴν 22.8.71 τοῦ διδασκάλου Οξεῖας κ. Εὐαγγέλου Μπλέτσα μετὰ τῆς συναδέλφου του δίδος Ἀσπασίας Παπαδημητρίου Μαργαρίτου, ἐξ Ὁξεῖας.

—'Ο κ. Θωμᾶς Χ. Παπαμιχαὴλ καὶ ἡ δῖς 'Ελένη Νικηφοράκη ἀντήλλαξαν ὀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Ομοίως καὶ ὁ κ. Νίκος Πότσης ἐκ Κεφαλοβρύσου μετὰ τῆς δίδος Βασιλείας Λ. Βλάχου, ἐκ Κονίτσης. Ἐπίσης, καὶ ὁ κ. Γεώργιος Β. Μακάριος ἀντήλλαξεν ὀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς δίδος Λίτσας Α. Εὐαγγελίδου.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

(Σημ. Οι έπιθυμούντες νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν κατωτέρω κατάλογον παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ)

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Νίκος Ἀργιόνης, Ἀσκληπιοῦ 7, τηλ. 611. 417
Νικόλ. Καζαμίας, Μπενάκη 24, τηλ. 627-725
Ἰωάν. Γ. Λυμπερόπουλος, Ἀλεξ. Σούτσου 5,
τηλ. 613-661.

Ναπολέων Μπάρκης, Ἀκαδημίας 63, 632-595
Νίκος Πύρρος, Ἐμμ. Μπενάκη 8 τηλ. 315-130
Μιχ. Μαρτσέκης, Λυκούργου 14, τηλ. 526-611
Ἀπόστ. Κυπαρίσης, Πανεπιστημίου 64, τηλ.
613-702.

Κωνσταντίνος Ἀριστ. Πύρρος, Ἀλεξ. Σού-
τσου 5, Τηλ. 613-661

ΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Γεώργιος Γάκης, Παθολόγος - Ρευματολόγος,
Καρνεάδου 3, τηλ. 719-746

Κώστας Παπᾶς, Παιδίατρος, Επιμελητής
Νοσ., Σκουφᾶ 52, Τηλ. 622.722.

Εύαγγελος Γεωργίου, Παθολόγος, ΚΠόλεως 55.
Συν. Παπάγου, τηλ. 651-072

Νικόλ. Γιάκας, Παθολόγος - Καρδιολόγος,
Στουρνάρα 49α, τηλ. 634-470, σίκια: 651-498

Παντελῆς Γιαννούλης, Καρδιολόγος, Ε. Ἀντω-
νιάδου 1, τηλ. 815-850

Βασ. Γκατσόπουλος, Καρδιολόγος-Παθολόγος,
Κασσαβέτη 7 Κηφισιά, τηλ. 8-012-707

Φώτιος Γουσγούνης, Παθολόγος, Σόλωνος 116,
τηλ. 616-563

Νικόλ. Γράβος, Καρδιολόγος, 28ης Ὁκτωβρίου
242, τηλ. 813-664

Ἀριστοτέλης Ζακόπουλος, Μαιευτήρ, Βασ.
Φρειδερίκης 40, Περιστέρι, τηλ. 571-612

Πλάτων Κεχαγιᾶς, Παθολόγος, Διγενῆ Ἀκρίτα
15, τηλ. 641-872

Χαρ. Κούσιος Παθολόγος, Πατρ. Ἰωακείμ 45,
τηλ. 722-507

Μιχ. Μηλίγκος, Παθολόγος, Καρδιολόγος, Σκα-
λιστήρη 18, τηλ. 874-568

Φώτης Μπαρᾶς, Μαιευτήρ-Γυναικολόγος, Ὁ-
μήρου 58, Τηλ. 623.210

Ἀνδρέας Μπούζας δόφθαλμίατρος Σκουφᾶ 59
τηλ. 611.172

Ἰωάννης Γιαπαδημούλης, Παθολόγος—Ἀναι-
σθησιολόγος, Ζήνωνος 21, τηλ. 521-664

Νικόλαος Τρόντας, Ὀφθαλμίατρος—Ὑφηγητ.,
Γ' Σεπτεμβρίου 47, τηλ. 812-717

Βασίλειος Χρήστος, Ακτινολόγος, Κανάρη 19,
τηλ. 611-391

Χρήστος Χρήστου, Χειρουργὸς, Λιβίνη 4 (τέρ-
μα Ἰπποκράτους), τηλ. 647-765

Τάκης Γούσιας, Ἱατρὸς—Χειρουργὸς
Βασ. Σοφίας 37, τηλ. 716-090

Ζήσης Παπαγεωργίου, Παθολόγος—Καρδιολό-
γος, Κύπρου 72, τηλ. 845-593

Κώστας Ζέρβας, Παθολόγος—Καρδιολόγος,
Ἀραχώβης 16, τηλ. 630-783

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Νικ. Πύρρος δδὸς Μπότσαρη
Σερ. Φράγκος » Καπλάνη

Κωσ. Λαζαρίδης 28ης Ὁκτωβρίου 75

Ἰω. Ἀδαμαντίδης, Γ. Σταύρου 6, τηλ. 526-669

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Μερόπη Ἀδαμαντίδη, Ρόδου 43, τηλ. 874-702
Φούλα Κρέμου Β. Σοφίας 37. Τηλ. 611.786

Εύάγ. Αλεξιάδης Δημοκρίτου 1 τηλ. 613-508
Κ. Φλώρος, Χαρ. Τρικούπη 65, Τηλ. 625.177

ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ—ΑΡΧΙ-
ΤΕΚΤΟΝΕΣ ΑΘΗΝΩΝ κ.λ.π.

Λέωνδρος Γεροντάκης, ἀρχιτέκτων, Τσακά-
λωφ, Τηλ. 662.893

Πέτρος Μπάκας, πολ. μηχανικὸς, Βεραντζέρου
22, τηλ. 531-428

Γεώργιος Ράγκας, Πολ. μηχανικὸς, Σωκράτους
59, τηλ. 520-719

Κων)τῖνος Τσίλης, πολ. μηχανικὸς, Ἀριστε-
δου 10, τηλ. 234-225

Χρήστος Φλώρος, μηχανολόγος—ἤλεκτρολόγος,
Θεμιστοκλέους 42, τηλ. 619-805

Τεχνικὸν Γραφεῖον Δ. Τσάνου, Σωκράτους 59
τηλ. 520-719

Τεχνικὸν Γραφεῖον, Ἐπαρ. Παπαχρήστου, μη-
χανικοῦ, Χαλκοκονδύλη 36, τηλ. 533-821
τηλ. 363-145

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«Στάνλεϋ» Β. Ρόζος, Δ. Παγώνης καὶ Ε.
Τσάνος, Ὁδυσσέως 1, τηλ. 531-780

ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑ

«Νυφικὰ διάφορα», Βεατρίκη Τσαλαμάνη, Ἀγ.
Μάρκου 10, τηλ. 224-486.

Βιοτεχνία Νεωτερισμῶν καὶ Εἰσαγωγαὶ (Ἐσω-
ρουχα—Δαιτέλλες—Πλεκτὲς κλπ.), Μίλτος
Ζαφείρης Ο.Ε., Ἀθηναῖς 3, τηλ. 229-564

«Νεωτερισμοὶ», Ἀλφοὶ Ζαφείρε, Κολοκοτρώνη
34δ, τηλ. 234-070

Ραφεῖον. Φροντῖος Φίλιπποι, Λέικα 3, τηλ.
236-328

Εἰσαγωγαὶ. Εἰδη Γυναικεῖα, Φλώρος Νικόλ.
Εύαγγελιστρίας 5, τηλ. 236-927

Λογιστικὸν: Νίκος Βρυζώντης Ἐπιδεύρου 21,
τηλ. 534-605

Ἐλαιοχρωματιστής, Ἀνδρέας Γκόντζος, τηλ.
754.344.

Ἐμπορορραφεῖον Νίκος Καρρᾶς, Γεωργίου
Σουρῆ 5, Γαλάτσι.

Εύθ. Κήττας: Ἐμπορος ξυλείας δδὸς Δημοσθέ-
νους 69, τηλ. 529-538

ΙΑΤΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀθαν. Μανέκας, ώτορινολαρυγγολόγος
δδὸς Καραϊσκάκη

Ἀλ. Πηγαδᾶς, δοντιάτρος. Γιαλί—Κοφενέ
Δημ. Κήττας Παθολόγος 28 Ὁκτωβρίου 12
Τηλ. 82-52

ΔΙΑΦΟΡΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κώστας Γέγιος : Ἐστιατόριον «Ἡ Κόνιτσα»
δδὸς Καραϊσκάκη 9